

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 423 § 1a k.p.k. uzasadnienie dotyczy oskarżonych: D. G. (1), R. K., M. C., L. G., R. M. (1), A. S. (1), P. W., M. R. (1), M. K. (1).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od maja 2007 roku do dnia 19 marca 2008 roku, w okolicach kolejowego przejścia granicznego w D. funkcjonowała zorganizowana grupa przestępcza, w skład której wchodziłoby obywatele Polski i Ukrainy, zajmujący się przemytem papierosów bez polskich znaków akcyzy przez kolejowe przejście graniczne w D. z Ukrainy do Polski. Grupą tą kierował D. G. (1) pseudonim (...) lub (...). Członkami grupy byli: R. K., A. S. (1), P. W. pseudonim (...), L. G. – konkubina D. G. (1), M. C., R. M. (1) pseudonim (...), Z. R., A. M., G. O., M. R. (1) oraz pracownicy (...) Państwowych (...) (wyjaśnienia A. M. k. 24-28A, 115-116, 969-971a, 993-995a, 999-999a, 1000-1000a, (...) - (...), (...), (...) - (...), (...) - 2658a, (...) - 2714a; wyjaśnienia Z. R. k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606; częściowo wyjaśnienia H. S. k. 1136-1138, 1236-1238, 1709-1711, 2455-2456; częściowo wyjaśnienia S. C. k. 1148-1150, 1228-1231, 1402-1403 (eksperyment procesowy), (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...); wyjaśnienia M. R. (1) k. 1849-1852; zeznania: D. S. k. 123-124; A. W. (1) k. 270-271, G. K. k. 272-273, P. Ś. – k. 274-275, R. M. (2) – k. 762-763; analiza materiałów śledztwa k. 2098-2114; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908).

Na terenie Ukrainy przemycane papierosy pakowano w tzw. „jaszczyki”, czyli tekturowe pudła po 50 kartonów papierosów w każdym i ukrywano je w jadących do Polski wagonach towarowych wiozących towary takie jak: drewno, pasze, węgiel, żwir itp. Następnie były one przewożone przez kolejowe przejście graniczne w D., powiatu (...), bez zgłoszenia do odprawy celnej. Przewożone w ten sposób wyroby tytoniowe nie posiadały oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Po otrzymaniu informacji o przekroczeniu przez skład kolejowy granicy ukraińsko-polskiej D. G. (1) kontaktował się z należącymi do grupy przestępczej pracownikami (...), celem ustalenia lokalizacji określonych numerami wagonów z papierosami, po czym pracownicy ci na polecenie D. G. (1) wagony te podstawiali w takie miejsca (bocznice kolejowe), które ułatwiały szybkie i niezauważalne zabranie papierosów z wagonów. Zajmowali się tym między innymi H. S. i S. C., którzy za wykonywanie tych czynności dostawali wynagrodzenie w postaci ukraińskich papierosów. Gdy wagony zawierające papierosy znajdowały się na właściwej bocznicy, a zwłaszcza na torach w pobliżu nieruchomości L. G. – gdzie zamieszkuje także D. G. (1), kolejne osoby wydobywały z przewożonego towaru przemycane papierosy. Następnie wyroby tytoniowe ukrywano w wskazanych wcześniej przez D. G. (1) miejscach. Zadanie to należało do M. C., R. M. (1), P. W., R. K., A. S. (1) - który był kierownicą oraz Z. R., A. M. i G. O.. W ramach opisywanej grupy były zaangażowane również osoby, które zajmowały się obserwacją okolic, w których przejmowano wyroby tytoniowe. Zadaniem tym trudniły się L. G. i M. R. (1), a także Z. R. i A. M. – gdy takie zadanie wyznaczył im D. G. (1). Osoby te telefonicznie informowały D. G. (1) o ewentualnych patrolach funkcjonariuszy służb mundurowych. Kolejnym etapem przestępczej działalności opisywanej grupy była dystrybucja wyrobów tytoniowych w głąb kraju, a także do innych krajów Unii Europejskiej. Dystrybucją papierosów do kolejnych odbiorców zajmował się D. G. (1). On również wypłacał członkom grupy wynagrodzenie (wyjaśnienia A. M. k. 24-28A, 115-116, 969-971a, 993-995a, 999-999a, 1000-1000a, (...) - (...), (...), (...) - (...), (...) - 2658a, (...) - 2714a; wyjaśnienia Z. R. k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606; częściowo wyjaśnienia H. S. k. 1136-1138, 1236-1238, 1709-1711, 2455-2456; częściowo wyjaśnienia S. C. k. 1148-1150, 1228-1231, 1402-1403 (eksperyment procesowy), (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...); częściowo wyjaśnienia D. G. (1) k. 1144-1145, 1162-1165, 1890-1892, 2586-2588, 2781; wyjaśnienia M. R. (1) k. 1849-1852; zeznania: D. S. k. 123-124, A. W. (1) k. 270-271, G. K. k. 272-273, P. Ś. – k. 274-275, R. M. (2) – k. 762-763; pismo (...) dotyczące informacji o pracownikach Sekcji P. i Ekspedycji w C. k. 72-76, 77-79; analiza materiałów śledztwa k. 2098-2114; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k.

508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie: z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

W całym okresie prowadzenia przestępczego procederu doszło łącznie do dwudziestu „przemytów” papierosów z terytorium Ukrainy do Polski przez kolejowe przejście graniczne w D., w których uczestniczyli różni członkowie opisanej wyżej zorganizowanej grupy przestępczej.

W maju 2007 roku, a następnie na przełomie maja i czerwca 2007 roku oraz w czerwcu 2007 roku w wagonach towarowych o nieustalonych numerach i ładunkach, grupa przestępcza sprowadziła z Ukrainy do Polski nieustaloną ilość paczek papierosów nieustalanej marki nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. W „przemycie” tym uczestniczyli: D. G. (1), R. K., L. G., A. S. (1), P. W., S. C., Z. R., A. M. i G. O. (wyjaśnienia Z. R. k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606; częściowo wyjaśnienia S. C. k. 1148-1150, 1228-1231, 1402-1403 (eksperyment procesowy), (...)-(...), (...)-(...), (...)-(...)); raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie: z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

Dwukrotnie w nieustalonych dniach lipca 2007 roku w wagonach towarowych o nieustalonych numerach i ładunkach, grupa przestępcza sprowadziła z Ukrainy do Polski nieustalone ilości paczek papierosów nieustalonych marek nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. W akcjach tych uczestniczyli: D. G. (1), R. K., L. G., A. S. (1), P. W., S. C., Z. R., A. M. i G. O. (wyjaśnienia Z. R. k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606; częściowo wyjaśnienia S. C. k. 1148-1150, 1228-1231, 1402-1403 (eksperyment procesowy), (...)-(...), (...)-(...), (...)-(...)); raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie: z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

W dniu 8 lipca 2007 roku w wagonach towarowych nr (...) i (...) wypełnionych drewnem, grupa przestępcza sprowadziła z Ukrainy do Polski 6440 paczek papierosów marki (...) nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. W „przemycie” tym brali udział: D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), L. G., A. S. (1), P. W., H. S., Z. R., A. M. i G. O.. Wówczas H. S. udzielił D. G. (1) informacji odnośnie wagonów o wskazanych przez niego numerach. Dane te H. S. uzyskał z dokumentacji (...), do której miał dostęp jako pracownik tej spółki. Za wykonanie tego zadania uzyskał wynagrodzenie w postaci papierosów. Przemyt ten został ujawniony przez funkcjonariuszy Straży Granicznej (wyjaśnienia A. M. k. 24-28v; wyjaśnienia Z. R. k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606; wyjaśnienia H. S. k. 1136-1138, 1236-1238, 1709-1711, 2455-2456; analiza materiałów śledztwa k. 2100v; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie: z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

W dniu 21 lipca 2007 roku w wagonach towarowych o nr (...) i (...) wypełnionych tłuczniem, przez kolejowe przejście graniczne w D., grupa przestępcza wprowadziła na obszar Polski z terytorium Ukrainy 18.500 paczek papierosów marki (...) i 7000 paczek papierosów marki (...) nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Czynu tego dokonali: D. G. (1), R. K., M. C., L. G., R. M. (1), A. S. (1), P. W., H. S., Z. R., A. M. i G. O.. Podobnie, jak przy przemycie z dnia 8 lipca 2007 roku H. S. udzielił D. G. (2) informacji odnośnie wagonów o wskazanych przez niego numerach. Przemyt ten został ujawniony przez funkcjonariuszy Straży Granicznej (wyjaśnienia A. M. k. 24-28v; wyjaśnienia H. S. k. 1136-1138, 1236-1238, 1709-1711, 2455-2456; analiza materiałów śledztwa k. 2100v; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie: z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

W dniu 23 września 2007 roku w wagonach towarowych nr (...) i (...) wypełnionych wiórami drzewnymi, grupa przestępcza sprowadziła z Ukrainy do Polski 1500 paczek papierosów marki (...) i 6500 paczek papierosów marki (...) nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. W „przemycie” tym uczestniczyli: D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), A. S. (1), P. W., H. S., Z. R. i G. O.. Także i w tym przypadku H. S. przekazał D. G. (2) informacje na temat wagonów o wskazanych przez niego numerach, otrzymując jako zapłatę papierosy. Przemyt ten został ujawniony przez funkcjonariuszy Straży Granicznej (wyjaśnienia A. M. k. 24-28v; wyjaśnienia H. S. k. 1136-1138, 1236-1238, 1709-1711, 2455-2456, 3981, 5012-5013; analiza materiałów śledztwa k. 2101; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

W dniu 29 września 2007 roku w wagonie towarowym o nr (...) wypełnionym drewnem, przez kolejowe przejście graniczne w D., grupa przestępcza wprowadziła na obszar Polski z terytorium Ukrainy 18.500 paczek papierosów marki (...) i 5000 paczek papierosów marki (...) nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Czynu tego dokonali: D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), A. S. (1), P. W., Z. R. i G. O.. Przemyt ten został ujawniony przez funkcjonariuszy Straży Granicznej (wyjaśnienia A. M. k. 24-28v; częściowo wyjaśnienia H. S. k. 1136-1138, 1236-1238, 1709-1711, 2455-2456; analiza materiałów śledztwa k. 2101v; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

W październiku 2007 roku (przed dniem 8 października 2007 roku) w wagonie towarowym o nieustalonym numerze i ładunku, grupa przestępcza sprowadziła z Ukrainy do Polski 10 tzw. „jaszczyków”, czyli tekturowych pudeł, w których znajdowało się po 50 kartonów papierosów, a w każdym z kartonów po 10 paczek papierosów (10 x 50 x 10 = 5000), a więc łącznie 5000 paczek papierosów nieustalonej marki nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. W „przemycie” tym uczestniczyli: D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), L. G., A. S. (1), P. W., S. C., Z. R., A. M. i G. O. (wyjaśnienia Z. R. k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606; częściowo wyjaśnienia S. C. k. 1148-1150, 1228-1231, 1402-1403 (eksperyment procesowy), (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...)); raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

W dniu 2 października 2007 roku w wagonie towarowym o nr (...) wypełnionym solą, przez kolejowe przejście graniczne w D., grupa przestępcza wprowadziła na obszar Polski z terytorium Ukrainy 1500 paczek papierosów marki (...) i 500 paczek papierosów marki (...) nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Czynu tego dokonali: D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), A. S. (1), P. W., S. C., Z. R. i G. O.. Przemyt ten został ujawniony przez funkcjonariuszy Straży Granicznej (wyjaśnienia A. M. k. 24-28v; częściowo wyjaśnienia S. C. k. 1148-1150, 1228-1231, 1402-1403 (eksperyment procesowy), (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...)); analiza materiałów śledztwa k. 2101v; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

W dniu 4 października 2007 roku w wagonie towarowym nr (...) wypełnionym drewnem sosnowym, grupa przestępcza sprowadziła z Ukrainy do Polski 5000 paczek papierosów marki (...) nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. W „przemycie” tym uczestniczyli: D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), A. S. (1), P. W., S. C., Z. R. i G. O.. Przemyt ten został ujawniony przez funkcjonariuszy Straży Granicznej (wyjaśnienia A. M. k. 24-28v; częściowo wyjaśnienia S. C. k. 1148-1150, 1228-1231, 1402-1403 (eksperyment procesowy), (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...)); analiza materiałów śledztwa k. 2102; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k.

508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

W dniu 5 października 2007 roku w wagonie towarowym o nieustalonym numerze i ładunku, przez kolejowe przejście graniczne w D., grupa przestępcza wprowadziła na obszar Polski z terytorium Ukrainy 20 tzw. „jaszczyków” w których znajdowało się po 50 kartonów papierosów, a w każdym z nich po 10 paczek papierosów (20 x 50 x 10 = 10.000), a więc łącznie 10.000 paczek papierosów nieustalanej marki nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Czynu tego dokonali: D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), A. S. (1), P. W., S. C., Z. R., A. M. i G. O. (wyjaśnienia A. M. k. 24-28v; częściowo wyjaśnienia S. C. k. 1148-1150, 1228-1231, 1402-1403 (eksperyment procesowy), (...)-(...), (...)-(...), (...)-(...); analiza materiałów śledztwa k. 2102; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

W dniu 8 października 2007 roku w wagonie towarowym o nieustalonym numerze i ładunku, grupa przestępcza sprowadziła z Ukrainy do Polski 7.980 paczek papierosów marki (...) nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. W „przemycie” tym uczestniczyli: D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), A. S. (1), P. W., S. C. i G. O.. Papierosy te zostały odnalezione przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w pobliżu posesji L. G. (wyjaśnienia A. M. k. 24-28v; wyjaśnienia Z. R. k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606; częściowo wyjaśnienia S. C. k. 1148-1150, 1228-1231, 1402-1403 (eksperyment procesowy), (...)-(...), (...)-(...), (...)-(...); analiza materiałów śledztwa k. 2102v; protokół zatrzymania rzeczy k. 2-4; protokół oględzin rzeczy wraz z materiałem poglądowym k. 35-38; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

W styczniu 2008 roku w wagonie towarowym o nieustalonym numerze i ładunku, przez kolejowe przejście graniczne w D., grupa przestępcza wprowadziła na obszar Polski z terytorium Ukrainy 8 tzw. „jaszczyków” w których znajdowało się po 50 kartonów papierosów, a w każdym z nich po 10 paczek papierosów (8 x 50 x 10 = 4.000), a więc łącznie 4.000 paczek papierosów nieustalanej marki nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Czynu tego dokonali: D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), A. S. (1) i Z. R. (wyjaśnienia Z. R. k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908).

Dwukrotnie w lutym 2008 roku w wagonach towarowych o nieustalonych numerach z ładunkami paszy, grupa przestępcza sprowadziła z Ukrainy do Polski po 2000 paczek papierosów nieustalanej marki nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. W „przemytach” tych uczestniczyli: D. G. (1), L. G., A. S. (1), M. R. (1) i Z. R.. Za każdym razem papierosy były zapakowane w 4 tekturowe pudła, zaś w każdym z nich było 50 kartonów (wyjaśnienia Z. R. k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606; wyjaśnienia M. R. (1) k. 1850; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908).

W lutym 2008 roku w wagonie towarowym o nieustalonym numerze z ładunkiem drewna, grupa przestępcza sprowadziła z Ukrainy do Polski nieustaloną ilość paczek papierosów nieustalanej marki nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. W „przemycie” tym uczestniczyli: D. G. (1), A. S. (1) i Z. R.. Ponieważ pociąg odjechał ze stacji w D. do wyjęcia papierosów doszło dopiero na stacji kolejowej w C. (wyjaśnienia Z. R. k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606; wyjaśnienia M. R. (1) k. 1850; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów

połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908).

W marcu 2008 roku w wagonie towarowym o nieustalonym numerze wypełnionym drewnem, przez kolejowe przejście graniczne w D., grupa przestępcza wprowadziła na obszar Polski z terytorium Ukrainy 25 tzw. „jaszczyków” w których znajdowało się po 50 kartonów papierosów, a w każdym z nich po 10 paczek papierosów (25 x 50 x 10 = 12.500), a więc łącznie 12.500 paczek papierosów nieustalanej marki nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Czynu tego dokonali: D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), A. S. (1) i Z. R. (wyjaśnienia Z. R. k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908).

W dniu 19 marca 2008 roku w wagonie towarowym o nieustalonym numerze z ładunkiem drewna, grupa przestępcza sprowadziła z Ukrainy do Polski 30 tzw. „jaszczyków” w których znajdowało się po 50 kartonów papierosów, a w każdym z nich po 10 paczek papierosów (30 x 50 x 10 = 15.000), a więc łącznie 15.000 paczek papierosów nieustalanej marki nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. W „przemycie” tym uczestniczyli: D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), A. S. (1) i Z. R. (wyjaśnienia Z. R. k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606; raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych 508-511, 644-662, (...) - (...), 1560 - (...), (...) - (...), 1960-2075, (...) - (...), 2190 - (...), (...) - (...)).

Poza strukturami opisanej wyżej grupy przestępczej, w dniu 1 lutego 2008 roku M. K. (1), R. K. oraz Z. J. udali się na stację PKP L. Hutniczej Szerokotorowej w B.. Wówczas, na bocznicę stały wagony kolejowe Ukraińskich Kolei Państwowych z rudą żelaza. Mężczyźni próbowali wydobyć z wymienionych wagonów 6500 paczek papierosów ukraińskich marki (...) bez polskich znaków akcyzy oraz 12.500 paczek papierosów ukraińskich marki „...” bez polskich znaków akcyzy. Działanie zakończyło się niepowodzeniem ze względu na interwencję podjętą przez funkcjonariuszy Straży Granicznej (zeznania: M. B. (1) k. 20-22 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09, D. Ł. k. 44-46 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09, J. M. (1) k. 61-63, 227-228 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09, W.. M. k. 64-66 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09).

M. K. (1) w dniu 2 czerwca 2008 roku w W. wraz z nieustalonymi osobami wyladowywał z wagonów kolejowych kartony papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości 21.954 sztuk marki (...). Tak pozyskane wyroby tytoniowe następnie ukryto w kompleksie leśnym przylegającym do stacji kolejowej (...) w W.. M. K. (1) kierował wówczas samochodem osobowym marki B. koloru srebrnego (zeznania: Z. A. k. 257-257v akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09, D. Z. k. 272v. akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09, F. S. k. 274-275 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09, S. B. k. 287v. akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09).

Wyliczenia wysokości uszczuplonych lub narażonych na uszczuplenie należności podatkowo-celnych spowodowanych przemytem papierosów nieposiadających polskich znaków skarbowych akcyzy, dokonano według taryfikacji celnej wyrobów tytoniowych, przy czym w przypadku nieustalenia marki przemycanych papierosów przyjmowano najniższą cenę rynkową w chwili czynu (k. 2367-2386 oraz zeznania świadka J. C. k. 4469-4471v).

R. K. w okresie od jesieni 2007 roku do 1 lutego 2008 roku na terenie nieruchomości znajdującej się w miejscowości A. przechowywał bez wymaganego pozwolenia amunicję w postaci 2 sztuk naboń śrutowych myśliwskich (...) kał. 12 mm/70 mm. Wymienione naboje były gotowe do użycia. Amunicję tę oskarżony znalazł uprzednio na łąkach w okolicach swojego domu (wyjaśnienia R. K. k. 101-104, 116-117, 162-163 oraz zeznania W. M. (1) k. 92a-96v akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09).

A. M. i G. O. prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie sygn. akt IV K 63/11 skazani zostali za udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się nielegalnym sprowadzaniem z terytorium Ukrainy do Polski w wagonach towarowych, przez kolejowe przejście graniczne w D., paczek papierosów różnych marek, nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, tj. za czyn z art. 258 § 1 k.k.

oraz za popełnienie w ramach tej grupy przestępczej czynów zabronionych wyczerpujących znamiona przestępstw skarbowych stypizowanych w art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 4 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. – co do A. M. i art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. - co do G. O. (odpis wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11).

Oskarżony D. G. (1) przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wyjaśnił, że razem z konkubiną L. G. mieszka w pobliżu stacji kolejowej w D. i dlatego postawiono mu zarzuty związane z nielegalnym przemytem papierosów. Zaznaczył, że zajmuje się handlem końmi, zaś w przeszłości „robił przy papierosach”, ale od kiedy został za to skazany, nie trudni się już tym procederem. Wskazał, iż z handlu końmi oraz z wygranych na automatach do gier zarobił około 23.000 złotych. Przyznał, że zna S. C., ale nie utrzymuje z nim bliższych kontaktów. Potwierdził, że dwu lub trzykrotnie S. C. umieszczał wagony w okolicy jego zabudowań, po to żeby mógł zabrać kilka kołków drewna na zagrody dla koni. Za przysługę tę kupował mu papierosy na granicy. Oskarżony dodał, że podobna sytuacja miała miejsce z udziałem innego kolejarza noszącego prawdopodobnie imię A.. Wskazał też, iż zna dobrze A. S. (1), który przyjeżdżał do niego razem ze swoją żoną, która przyjaźniła się z jego konkubiną L. G.. Przyznał również, że zna R. K., ponieważ pochodzą z jednej gminy. Z kolei R. M. (1) zna z widzenia, ponieważ wypłacał mu wygraną z automatów. M. C. poznał, gdy Straż Graniczna okazała mu jego fotografię. Zaprzeczył znajomości z P. W.. Odnośnie obciążających go wyjaśnień złożonych przez A. M. stwierdził, że wyjaśnienia te są nieprawdziwe, a A. M. złożył je będąc pod presją odpowiedzialności karnej za kradzież gazu i kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości, gdyż został za to zatrzymany przez funkcjonariuszy Straży Granicznej o nazwiskach (...) i K. (k. 1144-1145, 1162-1165, 1890-1892, 2586-2588, 2781).

Podczas pierwszego rozpoznania sprawy przed Sądem Okręgowym oskarżony nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Po odczytaniu potwierdził uprzednio złożone wyjaśnienia (k. 3977v).

Przesłuchany podczas kolejnego rozpoznania sprawy D. G. (1) konsekwentnie nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Potwierdził odczytane wyjaśnienia, które składał uprzednio (k. 5005v-5006).

W ocenie Sądu wyjaśnienia D. G. (1) są niewiarygodne w części w której zaprzeczył, aby kierował zorganizowaną grupą przestępczą i w ramach jej działalności zajmował się przemytem wyrobów tytoniowych przez polsko-ukraińskie kolejowe przejście graniczne w D.. Przeczą temu bowiem wiarygodne wyjaśnienia A. M. złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 24-28A, 115-116, 969-971a, 993-995a, 999-999a, 1000-1000a, (...) - (...), (...), (...) - (...), (...) - 2658a, (...) - 2714a) i potwierdzone przed Sądem Okręgowym w Lublinie w sprawie IV K 63/11 (k. 1818-1820 z akt sprawy IV K 63/11) oraz wyjaśnienia Z. R. (k. 1291-1292), w których opisali funkcjonowanie zorganizowanej grupy przestępczej w nielegalny sposób sprowadzającej do Polski w wagonach towarowych papierosy bez znaków skarbowych akcyzy oraz wskazali, że procederem tym kierował D. G. (1). Wyjaśnienia te zostaną omówione w dalszej części uzasadnienia. Niewiarygodne są także twierdzenia oskarżonego, iż został pomówiony przez A. M., gdyż ten pozostaje pod presją odpowiedzialności karnej za kradzież gazu i kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu. Przesłuchany na te okoliczności A. M. zaprzeczył, aby zdarzenia takie miały miejsce (k. 2658). L. J. – jedyny funkcjonariusz Straży Granicznej o nazwisku zbliżonym do wskazanych przez D. G. (1) (...), K.) również zaprzeczył wskazanym przez oskarżonego okolicznościom.

Sąd dał natomiast wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, gdzie przyznał, iż kilkakrotnie S. C. oraz inny pracownik (...) o imieniu A. umieszczały wagony towarowe na torach w pobliżu jego posesji. Wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach S. C., który przyznał, iż wielokrotnie na prośbę D. G. (1) przestawiał wagony towarowe na bocznice położoną w pobliżu posesji L. G., tj. miejsca zamieszkania D. G. (1). S. C. wyjaśnił ponadto (k. 5010) „ja nie podstawiałem tych wagonów, żeby G. brał sobie drewno na ogrodzenie dla koni..... Podstawiałem te wagony w to miejsce wskazane przez G. bo chciałem dostać karton papierosów”. Brak jest zatem podstaw do uznania za wiarygodne twierdzeń oskarżonego, iż powodem podstawiania wagonów był fakt, iż chciał on z nich zabrać kilka

kołków drewna na ogrodzenie dla koni. Przede wszystkim podkreślić należy, iż w podstawionych na wskazywane przez D. G. (1) miejsce wagonach funkcjonariusze Straży Granicznej wielokrotnie ujawniali wyroby tytoniowe ukryte pomiędzy transportowanymi towarami (analiza materiałów śledztwa k. 2098-2114; zeznania A. W. (1) k. 270-271, G. K. k. 272-273). Poza tym D. G. (1) był widywany w pobliżu tych wagonów, gdy m.in. sprawdzał ich numery (zeznania: D. S. k. 123-124, P. Ś. k. 274-275). Wskazać też trzeba, że nielegalne paczki z papierosami zabezpieczono również w krzakach przy granicy nieruchomości zajmowanej przez D. G. (1) (zeznania G. K. k. 272-273). Przede wszystkim podkreślenia jednak wymaga fakt, iż papierosy z Ukrainy przewożono w wagonach zawierających też inny transport niż wspomniane przez D. G. (1) drewno (zeznania G. K. k. 272-273). Istotne znaczenie z punktu widzenia oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego posiadają też zeznania funkcjonariusza Straży Granicznej P. Ś.. Świadek podał w nich, iż D. G. (1) rozpytany o przyczyny pobytu w miejscu postoju wagonów, w których następnie ujawniono ukryte wyroby tytoniowe, zapewniał, że w obserwowanych wagonach nie ma papierosów. Dodał przy tym, że funkcjonariuszom Straży Granicznej nie uda się udowodnić mu przemytu ponieważ jego posesja jest nieogrodzona (k. 274-275). Ze wskazanymi zeznaniami korespondują wyjaśnienia A. M., z których wynika, że D. G. (1) papierosy z przemytu przeniósł do pustostanu na swojej nieruchomości, a nie do zajmowanych przez siebie budynków, po to, aby w razie takiej potrzeby, móc tłumaczyć organom ścigania, że towar ten został podrzucony na jego posesję z uwagi na brak ogrodzenia (k. 993-995a).

Oskarżony R. K. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wskazał, iż nie wchodził na rampę przeładunkową na stacji PKP w B.. Wyjaśnił, że zabezpieczoną w miejscu zamieszkania amunicję znalazł na łące i zdawał sobie sprawę, że nie jest ona zużyta. Jednocześnie podkreślił, iż nie miał świadomości, iż na jej posiadanie wymagane jest pozwolenie (wyjaśnienia z akt sprawy pod wcześniejszą sygnaturą IV K 133/09 - k. 101-104, 114-118-protokół konfrontacji, 162-163). Co do pozostałych zarzutów odmówił składania wyjaśnień (k. 1715, 1716, 2461-2462, 2598-2599).

Podczas pierwszego rozpoznania sprawy przed Sądem Okręgowym w sprawie IV K 363/08 oskarżony nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Po odczytaniu potwierdził wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 3977-3978).

Podczas kolejnego rozpoznania sprawy przed Sądem Okręgowym w sprawie IV K 17/15 R. K. również nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Potwierdził odczytane mu, dotychczas składane wyjaśnienia (k. 5006v-5008).

Sad odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego, iż nie wchodził na rampę przeładunkową na stacji PKP w B..

Na udział oskarżonego w przemyśle wyrobów tytoniowych, który miał miejsce w dniu 1 lutego 2008 roku w B. wskazują bowiem zeznania J. M. (1), z których wynika, iż wraz ze swoim bratem M. i Z. J. uzgadniał wówczas alibi, które miało polegać na tym, że w miejscu zatrzymania poszukiwali materiałów budowlanych (k. 61-63, 227-228 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09) i W. M. (2) (k. 64-66 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09). Także zabrudzenia ujawnione na jego odzieży i rękach opisane przez świadka M. B. (1), który zatrzymał oskarżonego w okolicach stacji kolejowej w B., świadczą o tym, że uprzednio miał on kontakt z materiałem w postaci rudy żelaza, tj. kruszcem w którym ukryto papierosy, a nie jak twierdzi z węglem. Wiarygodne są natomiast wyjaśnienia oskarżonego, iż znaleziona w miejscu jego zamieszkania amunicja należała do niego i znalazł ją na łące.

A. M. (k. 994-995) i Z. R. (k. 1291-1292) w swoich wyjaśnieniach opisali rolę, jaką R. K. odgrywał w grupie przestępczej kierowanej przez D. G. (1). Wskazali, iż w ramach przydzielonych zadań R. K. m.in. przechowywał samochód osobowy marki A., który był wykorzystywany do przewożenia przemyconych papierosów. Wyjaśnienia A. M. i Z. R. zostaną omówione w dalszej części uzasadnienia.

Oskarżony M. C. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego i sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 2276-2277, 3978v, 5008). Na udział M. C. w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się przemytem wyrobów tytoniowych wskazują jednoznacznie

wyjaśnienia A. M., który rozpoznał M. C., jako członka wskazanej grupy przestępczej określając jego rolę w hierarchii tej struktury jako znaczącą (k. 971, 994, 1883) i wyjaśnienia Z. R. (k. 1291-1292).

L. G. konsekwentnie zarówno w postępowaniu przygotowawczym (k. 1244-1246, 1295-1297, 1388-1390, 1587-1588, 2457-2458, 2591-2592), jak i sądowym (k. 3979v, 5010v-5011) nie przyznała się do dokonania zarzuconych jej czynów i skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Na uczestnictwo oskarżonej w grupie przestępczej i w procederze przemytu wyrobów tytoniowych wskazują w swoich wyjaśnieniach Z. R. (k. 1291-1292) i M. R. (1) (k. 1850). Ponadto zasady logiki i doświadczenia życiowego przekonują, że jako konkubina D. G. (1) zamieszkująca wraz z nim na nieruchomości wykorzystywanej w odbiorze przemycanych papierosów, oskarżona musiała mieć świadomość istnienia i charakteru działań opisywanej grupy.

Również oskarżony R. M. (1) w toku całego postępowania nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 2286-2287, 3979v-3980, 5011-5012). Fakt udziału oskarżonego w przemyśle papierosów w ramach grupy przestępczej potwierdził w swoich wyjaśnieniach Z. R. (k. 1291-1292, 1723, 2449, 2605-2606). A. M. rozpoznał oskarżonego na okazanych mu zdjęciach i szczegółowo opisał pozycję jaką zajmował w hierarchii przestępczej struktury (k. 27-27a) określając ją jako znaczącą (k. 994, 1883). Podkreślić także należy, iż z pism (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) w C. (k. 4291) oraz ordynatora Oddziału (...) (k. 4367-4368) wynika, że R. M. (1) w 2007 roku nie był hospitalizowany na Oddziale Laryngologii ww. szpitala, natomiast w dniach 24, 25 i 29 września 2007 roku jedynie został zaopatrzony ambulatoryjnie w Izbie Przyjęć Oddziału Laryngologii, co nie wyklucza możliwości jego uczestnictwa w przypisanych mu czynach.

A. S. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym (k. 1140-1142, 1175-1177, 1552-1554, 2459-2460, 2601-2602), jak i sądowym (k. 3981-3982, 5013-5014) nie przyznał się do dokonania zarzuconych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Ze zgromadzonych w sprawie dowodów, przede wszystkim zaś z wyjaśnień A. M. i Z. R. wynika, że A. S. (1) działając w ramach grupy przestępczej uczestniczył w przemyśle papierosów z Ukrainy do Polski przez kolejowe przejście graniczne w D..

Oskarżony P. W. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Zaprzeczył znajomości z ustalonymi członkami grupy przestępczej zajmującej się przemytem papierosów z Ukrainy do Polski. Podkreślił, że w maju 2007 roku nie przebywał w Polsce. W kolejnych wyjaśnieniach sprecyzował, że do Polski powrócił 10 lub 11 maja 2007 roku. Tłumacząc jak doszło do tego, że w okresie od 1 stycznia 2007 roku do 20 marca 2008 roku kilkakrotnie przekraczał granicę polsko-ukraińską w jednym samochodzie razem z R. K., D. G. (1) oraz L. G. (wykazy przekroczeń granicy państwowej z Polski na Ukrainę i z powrotem przez D. G. (1), L. G., R. K., A. S. (1) i innych k. 1948-1954), wyjaśnił, że był to przypadek związany z tzw. „podsiadką” (k. 2575-2577, 2664-2666, 2685-2687). Przesłuchany w postępowaniu sądowym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw i odmówił składania wyjaśnień (k. 3982, 5014).

Sąd wyjaśnieniom P. W. odmówił waloru wiarygodności. Przeczą im bowiem zgromadzone w sprawie dowody, zwłaszcza wyjaśnienia A. M., w których opisał zasady funkcjonowania grupy przestępczej i sposób przemytu papierosów, a także wskazał uczestniczące w tym procederze osoby. W trakcie okazania fotografii w dniu 15 października 2008 roku A. M. rozpoznał P. W., jako opisywaną wcześniej osobę o pseudonimie (...) (k. 2714).

Oskarżona M. R. (1) składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej przestępstw. Przyznała, iż wiedziała od męża Z. R. o przemyśle papierosów przez przejście kolejowe w D. i o tym, że jej mąż uczestniczył w tym procederze otrzymując za to wynagrodzenie od D. G. (1). Zaprzeczyła, aby ze swojej posesji obserwowała teren przyległy do stacji kolejowej w D. i za pośrednictwem telefonu komórkowego powiadamiała męża i innych członków grupy przestępczej o pojawieniu się w pobliżu ich posesji funkcjonariuszy Straży Granicznej lub Policji. Wyjaśniła, że dzwoniła do męża po to żeby wracał do domu i nie brał udziału w odbiorze przemycanych papierosów. Wskazała, iż wie od L. G., iż jesienią lub zimą 2007 roku były przerzuty papierosów, a także stwierdziła, iż L. G. uczestniczyła w przemyśle papierosów bowiem wskazywało na to jej zachowanie polegające na obserwowaniu Straży Granicznej. Dodatkowo podniosła, iż nie otrzymywała żadnych pieniędzy za przemyt

papierosów. Za uczestnictwo w tym procederze brał natomiast pieniądze jej mąż (k. 1849-1852, 1918). Przesłuchana w postępowaniu sądowym oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej przestępstw i odmówiła składania wyjaśnień. Po odczytaniu potwierdziła wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 3982, 5037-5038).

Dokonując oceny wyjaśnień M. R. (1) Sąd uznał je za częściowo wiarygodne. Przymiotem tym należało obdarzyć wyjaśnienia, w których oskarżona potwierdziła fakt istnienia grupy dokonującej przemytu papierosów przez polsko-ukraińskie kolejowe przejście graniczne w D. i wskazała, że członkami tej grupy byli D. G. (1), Z. R. i L. G.. W powyższym zakresie wyjaśnienia te korespondują z innymi dowodami stanowiącymi podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, w tym w szczególności z wyjaśnieniami A. M. (k. 24-28A, 994).

W pozostałym zakresie wyjaśnienia M. R. (1) nie zasługują na wiarę, stoją bowiem w sprzeczności z wyjaśnieniami A. M., który opisał w swoich wyjaśnieniach zadania jakie M. R. (1) wykonywała przynależąc do grupy przestępczej (k. 28, 994).

M. K. (1) przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że na prośbę brata R. K. pojechał samochodem osobowym marki A. wraz z nieznaną mu osobą i Z. J. po materiały budowlane i został wówczas zatrzymany. Zaprzeczył, aby wchodził wtedy na wagony towarowe. Wy tłumaczył, że zabrudzenia na jego ubraniach są wynikiem upadku oraz wcześniejszego „przerzucania” węgla w domu.

Odnosnie zdarzeń w nocy z 1 na 2 czerwca 2008 roku wyjaśnił, iż podwoził wówczas z C. do M. poznaną uprzednio w barze dziewczynę o imieniu M.. W drodze powrotnej zgubił się i wjechał na przejazd kolejowy, gdzie został zatrzymany. Dodał, że ujawnione w okolicy papierosy bez polskich znaków skarbowych akcyzy nie należą do niego i nie wie skąd się tam wzięły. Samochód którym podróżował należy do jego brata K. K. (2) (k. 106-110, 285, 288-289, 523-524 z akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09). Przesłuchany w postępowaniu sądowym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw i odmówił składania wyjaśnień. Potwierdził odczytane mu wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego (k. 3983, 5014v-5015).

Zasady logiki i doświadczenia życiowego nie pozwalają na przyjęcie wersji zaprezentowanej przez oskarżonego za wiarygodną. Podkreślić przede wszystkim należy, iż z zeznań świadków J. M. (1) (k. 61-63) oraz W. M. (2) (k. 64-66 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09) wynika, iż w ich obecności w trakcie drogi do siedziby Straży Granicznej zatrzymani w pobliżu rampy przeładunkowej w B. mężczyźni uzgadniali wspólną wersję wydarzeń, która miała polegać na tym, że w okolicy miejsca zatrzymania poszukiwali materiałów budowlanych. Świadkowie ci na okazanej im fotografii rozpoznali M. K. (1) jako jednego z tych mężczyzn. Podkreślić też należy, iż M. K. (1) został zatrzymany wraz z R. K. i Z. J. w pobliżu wagonów towarowych z ładunkiem rudy żelaza, w której ukryte były przemycane papierosy. Rodzaj zabrudzeń ubrania M. K. (1) – które opisał świadek M. B. (1) (k. 20-22 akt IV K 133/09), odpowiadał brunatnym kolorom wspomnianej rudy. Wspomnieć również należy, że przebywając na rampie kolejowej w B. po zauważeniu policjantów Z. J. zaczął uciekać Niewątpliwie nie jest to zachowanie typowe dla osoby poszukującej materiałów budowlanych.

F. S. wskazał, że miejsce zatrzymania prowadzonego w dniu 2 czerwca 2008 roku przez M. K. (1) samochodu marki B. to jedyna droga, która prowadzi do rampy kolejowej (k. 274-275 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09). Ponieważ w tym czasie zostały tam wyładowane, a następnie ukryte w lesie wyroby tytoniowe z wagonów, Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia M. K. (1), iż znalazł się na drodze prowadzącej do rampy kolejowej przypadkowo.

Oskarżony Z. J. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Wyjaśnił, że na stację kolejową w B. przyjechał z M. K. (1) i R. K. samochodem marki A.. R. K. chciał wówczas kupić materiały budowlane. Poszukiwał ich także w okolicy domu. Stwierdził, że nie mieli wówczas łopat i innych narzędzi. Dodał, że nie wchodził na wagony stojące na boczniczy, przechodzili jedynie przez łączące wagony zaczepy (k. 89-91v akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09). Przesłuchany w postępowaniu sądowym Z. J.

nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu przestępstwa i odmówił składania wyjaśnień. Potwierdził odczytane mu wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego (k. 3983v, 5015v-5016).

Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za niewiarygodne. Z zeznań J. M. (1) (k. 61-63, 227-228 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09) oraz W. M. (2) (k. 64-66 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09) wynika bowiem, iż po zatrzymaniu, wspólnie z M. K. (1) ustalał on wersję zdarzeń którą miał przedstawić w trakcie przesłuchania. O tym, że relacja oskarżonego jest nieprawdziwa świadczą także zabrudzenia na jego ubraniu.

Dokonując rekonstrukcji przebiegu zdarzeń będących przedmiotem osądu w niniejszej sprawie Sąd oparł się w głównej mierze na wyjaśnieniach A. M. złożonych w toku postępowania przygotowawczego.

Przed dokonaniem analizy wyjaśnień A. M. pod kątem oceny ich prawdziwości zwrócić należy uwagę na fakt, iż miały one charakter pomówienia. Pomówienie uznawane jest za szczególnego rodzaju środek dowodowy, który winien podlegać wyjątkowo bacznej i wnikliwej ocenie organu orzekającego. Należy przyjąć, że dokonując oceny pomówienia należy kierować się zasadą nieufności, doszukując się w jego złożeniu realizacji określonej linii obrony oskarżonego, mającej na celu przerzucenie na inną osobę odpowiedzialności za popełnienie czynu lub umniejszenie własnej. P. dowodu z pomawiających wyjaśnień oskarżonego może zatem zostać osiągnięta dopiero po spełnieniu określonych warunków, wskazywanych przez piśmiennictwo i judykaturę. Katalog tych wymagań, ujętych w sposób syntetyczny obejmuje ustalenia Sądu dotyczące tego czy: 1) informacje przekazywane przez pomawiającego są potwierdzone innymi dowodami, choćby w części; 2) wyjaśnienia są spontaniczne, złożone wkrótce po przeżyciu objętych nimi zaszłości; 3) wyjaśnienia pochodzą od osoby bezstronnej, czy też zainteresowanej obciążeniem pomówionego; 4) wyjaśnienia są konsekwentne i zgodne, co do zasady oraz szczegółów w kolejnych relacjach składanych w różnych fazach postępowania, czy też zawierają informacje sprzeczne, wzajemnie się wykluczające, bądź inne niekonsekwencje; 5) udzielający informacji sam siebie również obciąża, czy też tylko przerzuca odpowiedzialność na inną osobę, by siebie uchronić przed odpowiedzialnością.

Przekładając powyższe do realiów niniejszego postępowania, Sąd uznał, iż wymienionym kryteriom odpowiadają wyjaśnienia A. M. złożone w postępowaniu przygotowawczym, a następnie potwierdzone przed Sądem w sprawie IV K 63/11 i dlatego oparł na nich swoje ustalenia faktyczne.

A. M. w wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego (k. 24-28A, 115-116, 969-971a, 993-995a, 999-999a, 1000-1000a, (...)- (...), (...), (...)- (...), (...)-2658a, (...)-2714a) i potwierdzonych przed Sądem Okręgowym w Lublinie w sprawie IV K 63/11 (k. 1818-1820 z akt sprawy IV K 63/11) w obszerny i szczegółowy sposób opisał sposób działania grupy przestępczej zajmującej się przemytem papierosów przez polsko-ukraińskie kolejowe przejście graniczne w D., przedstawił okoliczności towarzyszące poszczególnym „przerzutom” papierosów, wskazał osoby, które uczestniczyły w przestępczym procederze oraz opisał rolę jaką w strukturze przestępczej odgrywali konkretni jej członkowie. Wymieniając osoby, które zajmowały się przemytem papierosów z terytorium Ukrainy do Polski, oskarżony określił je z imienia i nazwiska, samego nazwiska lub podając ich pseudonimy. A. M. określił daty w jakich odbierano z wagonów przemytane papierosy. Podkreślił, że poza polskimi obywatelami mieszkającymi w pobliżu przejścia granicznego w D., w przestępczym procederze uczestniczyli również obywatele ukraińscy. U. ukrywali papierosy w wagonach towarowych przewożących z terytorium Ukrainy do Polski takie towary jak drewno, pasze, żwir oraz inne towary sypkie. Zaznaczył, że z grupą przestępczą współpracowali pracownicy (...) zatrudnieni na przejściu kolejowym w D., którzy przekazywali informacje o dotarciu na stronę polską wagonów z ukrytymi papierosami oraz przedstawiali je w miejsca, które ułatwiały szybkie i niezauważalne zabranie papierosów z wagonów. A. M. opisał również swoją rolę w przestępczym procederze.

Składając w dniu 9 października 2007 roku, a więc bezpośrednio po zatrzymaniu, swoje pierwsze wyjaśnienia w śledztwie, A. M. wskazał, iż D. G. (1) (którego rozpoznał na okazanej mu fotografii) wraz z innymi osobami zajmował się przemycaniem papierosów w wagonach przez przejście kolejowe w D.. Wyjaśnił, iż wymieniony mieszka w pobliżu torów kolejowych i dzięki temu miał dogodne miejsce do podejmowania działań związanych z przemytem wyrobów tytoniowych. Poza D. G. (1) (pseudonim (...)), jako członków grupy przestępczej, A. M. wymienił również Z. R., R. K. –

błędnie wskazując jego imię jako A., A. S. (1) i mężczyznę nazywanego M. (którego w dalszej części śledztwa rozpoznał na okazanej mu fotografii jako P. W.). Na okazanych fotografiach jako uczestników grupy przestępczej rozpoznał również M. C. i R. M. (1) (pseudonim (...)). Wyjaśnił, iż mężczyźni ci poruszali się samochodami osobowymi marki V. (...) koloru srebrnego i ciemno-siwego, które parkowali na posesji Z. R.. Z kolei D. G. (1) jeździł samochodami A. (...) koloru ciemno-zielonego i A. (...) koloru czarnego. Wyładowane z wagonów papierosy były wywożone wspomnianymi (...) i ukrywane w „zawalisku” znajdującym się około 100 metrów od domu D. G. (1). A. M. dodał, że w grupie przestępczej byli również kolejarze pracujący na przejściu granicznym w D.. Ich zadanie polegało na podstawianiu na polecenie D. G. (1) w pobliżu jego posesji wagonów z ukrytymi w nich papierosami. Wśród nich byli S. C. i H. S. – którego rozpoznał na fotografii w dalszej fazie śledztwa. W grupie tej uczestniczyła również M. R. (1) – żona Z. R.. Jej rola polegała na tym, że stojąc na tzw. „obczajce” w sadzie obok swoje posesji obserwowała teren i w razie zauważenia jakiegoś zagrożenia informowała o tym członków grupy.

Opisując poszczególne akcje związane z przemytem papierosów przez granicę ukraińsko-polską A. M. wyjaśnił, że w dniu 8 lipca 2007 roku wskazani przez niego członkowie grupy przestępczej, tj. D. G. (1), Z. R., R. K., A. S. (1), M. C., R. M. (1) i P. W. mieli wyładować papierosy ukryte w wagonie z drewnem. A. M. wskazał, iż stał wtedy na „zatach” przy płocie niedaleko swojego domu. Akcja została odwołana przez D. G. (1) ponieważ wagon był obserwowany przez funkcjonariuszy (...) G.. Wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w analizie materiałów śledztwa k. 2100v, bowiem papierosy te zostały odnalezione i zatrzymane przez funkcjonariuszy Straży Granicznej. Było to 6.440 paczek papierosów (...). Wyjaśnienia A. M. potwierdzone zostały również wyjaśnieniami Z. R. (k. 1291-1292). Te same osoby brały udział w przemycie papierosów w dniu 21 lipca 2007 roku. A. M. wskazał, iż stał wówczas na tzw. „obczajce” obok poczty w miejscowości O., obserwując, czy nie zbliża się patrol Straży Granicznej lub Policji. Wyjaśnienia te również znajdują potwierdzenie w analizie materiałów śledztwa (k. 2100v), bowiem przemyt ten w ilości 18.500 paczek papierosów marki (...) i 7.000 paczek papierosów marki (...) został wykryty przez funkcjonariuszy Straży Granicznej, a także w wyjaśnieniach Z. R. (k. 1291-1292), który został wówczas zatrzymany.

A. M. wskazał także, iż wymienione przez niego osoby uczestniczyły również w przemytach papierosów w dniach 23 września 2007 roku, 29 września 2007 roku, 2 października 2007 roku i 4 października 2007 roku. Przemyty te zostały również wykryte przez funkcjonariuszy Straży Granicznej, a zatem wyjaśnienia A. M. w tej części znajdują potwierdzenie w analizie materiałów śledztwa (k. 2101-2102). Z analizy tej wynika, że w dniu 23 września 2007 roku w wagonie towarowym z ładunkiem wiór drzewnych ujawniono 1.500 paczek papierosów marki (...) i 6.500 paczek papierosów marki (...), w dniu 29 września 2007 roku w wagonie towarowym z ładunkiem drzewa ujawniono 18.500 paczek papierosów marki (...) i 5000 paczek papierosów marki (...), w dniu 2 października 2007 roku w wagonie wypełnionym solą ujawniono 500 paczek papierosów marki (...) i 500 paczek papierosów marki (...) oraz w dniu 4 października 2007 roku w wagonie towarowym z ładunkiem drewna sosnowego ujawniono 5.000 paczek papierosów marki (...).

A. M. wyjaśnił także, iż do następnego przemytu papierosów doszło w dniu 5 października 2007 roku i stał wówczas na tzw. „obczajce” na podwórku swojej posesji obserwując, czy nie zbliża się patrol Straży Granicznej lub Policji. Tak jak poprzednio uczestniczyli w nim D. G. (1), Z. R., A. K., A. S. (1), M. C., R. M. (1) i P. W.. Z wagonów wyciągnięto wówczas około 20 tzw. „jaszczyków”, w których zapakowanych było po 50 kartonów z papierosami. Ci sami mężczyźni wzięli również udział w przemycie papierosów w dniu 8 października 2007 roku. Wyjaśnienia A. M. w tym zakresie zostały potwierdzone analizą materiałów śledztwa (k. 2102v), bowiem ten przemyt również został wykryty. Funkcjonariusze Straży Granicznej w wagonie stojącym w pobliżu posesji L. G. ujawnili 7.980 paczek papierosów marki (...). Te wyjaśnienia A. M. znajdują również potwierdzenie w zeznaniach A. G. (k. 6-7, 1201) i W. L. (k. 789).

A. M. wyjaśnił, że na tzw. „obczajce” stał około 10 razy w miesiącach kwiecień, czerwiec, lipiec, sierpień 2007 roku, w tym na pewno w dniach 8 lipca 2007 roku, 21 lipca 2007 roku i 5 października 2007 roku, za co otrzymywał od D. G. (1) kwoty od 50 do 100 złotych. Stwierdził, że nie wie kto był odbiorcą przemyconych papierosów. Wyroby tytoniowe były ukrywane w wagonach m.in. z drzewem, węglem, drutem i paszą. Na jednym przemycie grupa zarabiała około

10.000 złotych. Pieniądze dzielił D. G. (1), w ten sposób, że większość z tej sumy zatrzymywał sobie oraz dawał R. M. (1) oraz M. C., a reszta pieniędzy była dzielona pomiędzy pozostałych członków grupy.

Przesłuchiwany kolejno w toku postępowania przygotowawczego A. M. potwierdzał konsekwentnie swoje wcześniejsze wyjaśnienia i uzupełniał je. Wskazał, iż D. G. (1) jest osobą nieobliczalną i zdolną do wszystkiego i dlatego gdyby dowiedział się o treści jego wyjaśnień, jemu oraz jego rodzinie groziłoby poważne niebezpieczeństwo (k. 115-116). Precyzyjnie opisał role poszczególnych członków grupy i wskazał prawidłowo imię K. (...) i rozpoznał go na okazanej mu fotografii (k. 969-971a, (...) - (...)).

Zaprzeczył, aby miała miejsce taka sytuacja, że jesienią 2007 roku będąc pod wpływem alkoholu i nie posiadając prawa jazdy, przewoził swoim samochodem butlę z gazem, którą ukrał w firmie (...) w D., i wówczas został zatrzymany do kontroli przez funkcjonariuszy Straży Granicznej (k. 2657-2658a).

Przesłuchany przed Sądem Okręgowym w Lublinie w sprawie IV K 63/11 A. M. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Potwierdził wszystkie odczytane wyjaśnienia, które składał uprzednio w postępowaniu przygotowawczym (k. 1818-1820 z akt sprawy IV K 63/11).

Sąd w całości obdarzył wiarą wyjaśnienia A. M. z postępowania przygotowawczego ponieważ są one spontaniczne, złożone bezpośrednio po zdarzeniach, w których uczestniczył. Są przy tym logiczne i konsekwentne oraz pozostają w zgodzie z zasadami doświadczenia życiowego. Cechuje je również obiektywizm, o czym świadczy fakt, iż przedstawiając przebieg zdarzeń będących przedmiotem osądu w niniejszej sprawie A. M. nie minimalizował swojego udziału w działalności grupy przestępczej, a ponadto potrafił oddzielić własne spostrzeżenia od okoliczności, których mógł się jedynie domyślać na podstawie innych wiadomych mu faktów. Wyjaśnienia te znajdują ponadto potwierdzenie w raportach z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych (k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908), analizie materiałów śledztwa O.Z Ds. 18/08/IX (k. 2100v-2102v), a także wyjaśnieniach Z. R., M. R. (1), H. S. i S. C. złożonych w postępowaniu przygotowawczym.

Ponadto obdarzone wiarą zeznania obywatela Ukrainy Oleksandra S., (k. 278-279, 981-991), potwierdziły twierdzenia A. M. co do międzynarodowego charakteru kierowanej przez D. G. (1) grupy przestępczej. Wyjaśnienia A. M. potwierdzają także analizy danych zawartych w listach przewozowych takich jak: daty wjazdu na teren kolejowego przejścia granicznego w D. wagonów towarowych, numery wagonów i zestawienie ich z danymi zapisanymi w pamięci telefonów komórkowych zabezpieczonych w toku przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez R. K.. Wiadomości tekstowe odebrane od użytkowników telefonów komórkowych aktywnych na terytorium Ukrainy zawierają cztery końcowe cyfry numerów wagonów towarowych, w których ukryto papierosy, zaś ostatnie dwie cyfry wiadomości tekstowej wskazują ilość przemycanych pudeł kartonowych tzw. „jaszczyków” zawierających papierosy (raporty z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych 508-511, 644-662, (...) - (...), 1560- (...), (...) - (...), 1960-2075, (...) - (...), 2190- (...), (...) - (...)). Również zeznania przesłuchanych funkcjonariuszy Straży Granicznej wykonujących czynności związane z ujawnieniem w wagonach towarowych przemycanych papierosów: M. G., W. L., D. S., A. W. (1), G. K., P. Ś. i R. M. (2) potwierdziły prawdziwość informacji zawartych w wyjaśnieniach A. M., w tym zwłaszcza dotyczących sposobów i miejsca ukrywania w wagonach towarowych przemycanych papierosów.

Podczas pierwszego rozpoznania sprawy przed Sądem Okręgowym A. M. zeznając w charakterze świadka nie potwierdził swoich wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego. Wskazał, że wyjaśnienia te zostały na nim wymuszone przez funkcjonariuszy (...) G.. Zakwestionował również podpisy złożone w protokołach przesłuchań i stwierdził, że części z wymienionych w protokołach osób w ogóle nie zna. Potwierdził, iż czasami pilnował przerzutów papierosów, ale nie w takiej liczbie jak wynika to z jego wyjaśnień. Podkreślił, iż w czasie, gdy był przesłuchiwany znajdował się pod wpływem alkoholu, a funkcjonariusze przynosili mu piwo. Stwierdził także, iż przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów ponieważ chciał jak najszybszego zakończenia sprawy (k. 4282v, 4283-4286).

Podczas kolejnego rozpoznania sprawy przed Sądem Okręgowym A. M. zeznał, iż nic nie wie na temat przemytu papierosów. Stwierdził, że przyznał się do czynów, których w rzeczywistości nie popełnił. Zrobił to ponieważ obawiał się zamknięcia w zakładzie karnym, a ponadto chciał jak najszybszego zakończenia sprawy. Po odczytaniu przez Sąd wyjaśnień z postępowania przygotowawczego oraz okazaniu protokołów przesłuchania z kart 17-21, 81-82, 714-716, 717-719, 720-723, 1185-1187, 1568-1569, 1588-1589, 1599-1600, 1638-1639, 1818-1820 z akt sprawy IV K 63/11 A. M. zeznał, że nie składał tych wyjaśnień, a żaden z podpisów znajdujących się w okazanych mu protokołach nie został sporządzony przez niego. Podkreślił, że w czasie składania wyjaśnień był pijany, a jeden z funkcjonariuszy przynosił mu piwo. Zaznaczył, że nie wie skąd w protokole z k. 1588-1589 z akt sprawy IV K 63/11 znalazł się jego wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

Zeznaniom tym – za wyjątkiem twierdzeń, iż czasami pilnował przerzutów papierosów, Sąd nie dał wiary ponieważ sprzeczne są ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami świadków B. K., J. C., L. J. i R. W., którzy jako funkcjonariusze Straży Granicznej przeprowadzali czynności procesowe z udziałem A. M., a także z opinią biegłego sądowego z zakresu Ekspertyzy Pisma Ręcznego i Badania Dokumentów (k. 5123-5246).

B. K. zeznał, że na teren placówki Straży Granicznej może wejść jedynie osoba, która okaże wezwanie oraz dokument tożsamości. Bezpośrednio przed przesłuchaniem sprawdzane są dane z dokumentów tożsamości przesłuchiwanej osoby. Zaprzeczył, aby wywierał jakikolwiek wpływ na treść wyjaśnień składanych przez A. M.. Nie miał wątpliwości, że to A. M. podpisał protokoły przesłuchania. Podkreślił, że wszystkie czynności realizowano zgodnie z przepisami prawa, zaś każdy protokół był odczytywany i dopiero, gdy podejrzany potwierdził, że jego treść odpowiada temu co wyjaśnił, był on podpisywany.

Po okazaniu protokołów przesłuchania A. M. z k. 717-719 i 720-722 z akt sprawy IV K 63/11 B. K. zeznał, że to on przesłuchiwał A. M. w dniu 28 lutego 2008 roku, a w czynności tej uczestniczył J. C.. Natomiast w dniu 6 marca 2008 roku przesłuchanie prowadził J. C.. Świadek stwierdził, iż adnotacje na k. 719 i 722 napisał A. M. po przeprowadzonych przesłuchaniach. B. K. podkreślił iż swoje wyjaśnienia A. M. składał w sposób dobrowolny i nie był wówczas pod wpływem alkoholu. Po okazaniu protokołu przesłuchania A. M. z k. 1185-1187 z akt sprawy IV K 63/11 B. K. stwierdził, że prowadził udokumentowaną tym protokołem czynność i wskazał, że na protokole podpisał się A. M. jedynie parafką, bowiem nie ma wymogu, żeby osoba przesłuchiwana podpisywała się pełnym imieniem i nazwiskiem (k. 4362-4365, 5063-5065).

L. J. składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym zaprzeczył, aby jesienią 2007 roku, w trakcie pełnienia służby wraz z innym funkcjonariuszem o nazwisku K. dokonywał kontroli drogowej samochodu kierowanego przez znajdującego się pod wpływem alkoholu A. M. w trakcie której stwierdził przewożenie kradzionej butli z gazem (k. 2662).

Przesłuchany przed Sądem zeznał, że w niniejszej sprawie uczestniczył w czynnościach przesłuchania świadków i podejrzanych. Opisał okoliczności przesłuchania A. M. i wykluczył, aby był on zmuszany do składania wyjaśnień. Dodał, że nie miał wątpliwości, co do tożsamości przesłuchiwanego i stwierdził, że zna „z widzenia” A. M. (k. 4468-4469, 5040-5041).

Świadek J. C. zeznał, że kilkakrotnie przesłuchiwał A. M. w charakterze podejrzanego. Po okazaniu protokołów przesłuchań A. M. stwierdził, że A. M. uczestniczył we wszystkich przesłuchaniach, składał wyjaśnienia, zapoznawał się ze swoimi wyjaśnieniami i składał osobiście podpisy. Nie było wątpliwości co do tożsamości osoby przesłuchiwanej. Przesłuchania odbywały się w P. Straży Granicznej w D. w pomieszczeniu dla przesłuchiwanym. Zaznaczył, że przesłuchując A. M. nie stosował żadnych form nacisku, niczego nie sugerował. J. C. opisał również procedurę wycięcia wartości przemyconych wyrobów tytoniowych (k. 4469-4471v, 5041-5043).

R. W. zeznał, iż przesłuchiwał A. M. jako podejrzanego w sprawie dotyczącej przemytu do Polski wyrobów tytoniowych. Podkreślił, że wszystko co powiedział podejrzany podczas przesłuchania zostało zapisane. Następnie A. M. zapoznał się z protokołem i osobiście go podpisał. Składał wyjaśnienia w swobodny sposób, nic nie było na nim wymuszane.

Naniósł również adnotacje, że zapoznał się z treścią protokołu i jest on zgodny z prawdą. R. W. stwierdził, że podczas przesłuchania A. M. nie był szczególnie nerwowy, nie zachowywał się agresywnie, nie znajdował się pod wpływem alkoholu (k. 4533-4534, 5065).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków B. K., L. J., J. C. i R. W. są one bowiem logiczne, konsekwentne i spójne, a ponadto pozostają ze sobą zbieżne i wzajemnie się uzupełniają. Znajdują ponadto potwierdzenie w opinii biegłego z zakresu Ekspertyzy Pisma Ręcznego i Badania Dokumentów. Mając na względzie treść powyższych zeznań i wskazaną opinię, Sąd uznał, że wersja zaprezentowana przez A. M., iż wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym zostały na nim wymuszone przez przesłuchujących go funkcjonariuszy Straży Granicznej i on ich nie podpisywał jest niewiarygodna, a wytworzona została dla potrzeb postępowania. Zaznaczyć przy tym trzeba, iż nie ujawniono żadnych powodów, które miałyby skłonić osoby przesłuchujące A. M. do preparowania dowodów.

Ewolucja stanowiska A. M. jest zdaniem Sądu związana ze zmianą jego sytuacji procesowej. Zauważyć bowiem należy, iż wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie IV K 63/11 A. M. został już prawomocnie skazany. W tej sytuacji nie mając już obaw związanych z własną odpowiedzialnością, chcąc chronić oskarżonych, którzy są jego znajomymi, a część z nich wywodzi się z jego najbliższego środowiska, podjął próbę wycofania się z obciążających te osoby wyjaśnień. W ocenie Sądu niewątpliwie wpływ na to miała również obawa A. M. przed ostracyzmem w środowisku lokalnym oraz zemstą ze strony niektórych oskarżonych, w tym w szczególności D. G. (1) - o czym mówił wprost w swoich wyjaśnieniach.

W związku z tym, że A. M. zaprzeczył, aby podpisywał protokoły przesłuchania go w charakterze podejrzanego, celem ustalenia, czy znajdujące się na nich podpisy i adnotacje pochodzą od niego, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu Ekspertyzy Pisma Ręcznego i Badania Dokumentów.

Po przeprowadzeniu metodą graficzno-porównawczą badań przekazanego do ekspertyzy materiału dowodowego oraz materiału porównawczego, biegły stwierdził, iż, podpisy:

- 1) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 1-13 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „09.10.2007 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 1 (k. 17-21, tom I akt sprawy IV k 63/11),
- 2) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 14-19 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „06.12.2007 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 2 (k. 81-82, tom I akt sprawy IV k 63/11),
- 3) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 20-28 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „25.02.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 3 (k. 714-716, tom VI akt sprawy IV k 63/11),
- 4) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 29 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „28.02.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 4 (k. 717-719, tom VI akt sprawy IV k 63/11),
- 5) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 51-55 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „16.09.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 7 (k. 1568-1569, tom VIII akt sprawy IV k 63/11),
- 6) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 56-57 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „06.10.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 8 (k. 1588-1589, tom VIII akt sprawy IV k 63/11),

7) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 58-64 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „09.10.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 9 (k. 1599-1600, tom VIII akt sprawy IV k 63/11),

8) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 67-70 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „15.10.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 10 (k. 1638-1639, tom IX a.o. akt sprawy IV k 63/11),

9) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 71-73 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „09.10.2007 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 11 (k. 19, tom I. akt sprawy IV k 17/15),

10) oznaczony jako podpis dowodowy nr: 74 sporządzony na dokumencie zatytułowanym „Pouczenie o uprawnieniach osoby zatrzymanej”, datowanym „09.10.2007 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 12 (k. 20, tom I. akt sprawy IV k 17/15),

11) oznaczony jako podpis dowodowy nr: 75 sporządzony na dokumencie zatytułowanym „Postanowienie o przedstawieniu zarzutów”, datowanym „09.10.2007 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 13 (k. 22, tom I. akt sprawy IV k 17/15),

12) oznaczony jako podpis dowodowy nr: 76 sporządzony na dokumencie zatytułowanym „Pouczenie podejrzanego o uprawnieniach i obowiązkach”, datowanym „09.10.2007 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 14 (k. 23, tom I. akt sprawy IV k 17/15),

13) oznaczony jako podpis dowodowy nr: 77 sporządzony na dokumencie zatytułowanym „Postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych”, datowanym „09.10.2007 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 15 (k. 34, tom I. akt sprawy IV k 17/15),

14) oznaczony jako podpis dowodowy nr: 78 sporządzony na dokumencie zatytułowanym „Postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych”, datowanym „06.12.2007 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 16 (k. 114, tom I. akt sprawy IV k 17/15),

są autentycznymi podpisami A. M.:

podpisy:

15) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 30-35 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „28.02.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 4 (k. 717-719, tom IV. akt sprawy IV k 63/11),

16) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 36-43 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „06.03.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 5 (k. 720-722, tom IV. akt sprawy IV k 63/11),

17) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 44-49 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „09.06.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 6 (k. 1185-1187, tom VI. akt sprawy IV k 63/11),

18) oznaczone jako podpisy dowodowe nr: 65-66 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „15.10.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 10 (k. 1638-1639, tom IX a.o. akt sprawy IV k 63/11),

nie są autentycznymi podpisami A. M. i prawdopodobnie nie zostały przez niego sporządzone;

zapisy:

20) oznaczone jako zapisy dowodowe nr. 1 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „09.10.2007 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 1 (k. 17-21, tom I akt sprawy IV k 63/11),

21) oznaczone jako zapisy dowodowe nr. 2 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „06.12.2007 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 2 (k. 81-82, tom I akt sprawy IV k 63/11),

22) oznaczone jako zapisy dowodowe nr. 3 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „25.02.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 3 (k. 714-716, tom IV akt sprawy IV k 63/11),

23) oznaczone jako zapisy dowodowe nr. 4 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „28.02.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 4 (k. 717-719, tom IV akt sprawy IV k 63/11),

24) oznaczone jako zapisy dowodowe nr. 5 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „06.03.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 5 (k. 720-722, tom IV akt sprawy IV k 63/11),

25) oznaczone jako zapisy dowodowe nr. 6 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „16.09.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 7 (k. 1568-1569, tom VIII akt sprawy IV k 63/11),

26) oznaczone jako zapisy dowodowe nr. 7 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Protokół przesłuchania podejrzanego”, datowanym „15.10.2008 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 10 (k. 1638-1639, tom IX a.o. akt sprawy IV k 63/11),

27) oznaczone jako zapisy dowodowe nr. 8 sporządzone na dokumencie zatytułowanym „Postanowienie o przedstawieniu zarzutów”, datowanym „09.10.2007 r.”, oznaczonym jako dokument dowodowy nr 13 (k. 22, tom I akt sprawy IV k 17/15),

z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością zostały sporządzone przez A. M.:

(opinia k. 5123-5246).

Oceniając opinię biegłego z zakresu Ekspertyzy Pisma Ręcznego i Badania Dokumentów, Sąd uznał, iż brak jest podstaw do zakwestionowania wiarygodności tego dowodu. Zaznaczyć trzeba, iż sporządzający ją biegły jest w swojej dziedzinie specjalistą, a wydanie opinii poprzedzone zostało przeprowadzeniem kompleksowych badań porównawczych pisma z zastosowaniem uznanej naukowo metody badawczej i specjalistycznego sprzętu. Odnośnie podpisów oznaczonych jako podpisy dowodowe nr. 1-29, 51-64, 67-78 biegły w jednoznaczny sposób stwierdził, że są one autentycznymi podpisami A. M.. Odnośnie podpisów ujętych jako podpisy dowodowe nr. 30-49, 65-66 biegły przyjął, iż nie są one autentycznymi podpisami A. M., ale jednocześnie nie wykluczył, że zostały one przez niego sporządzone. Natomiast odnośnie zapisów określonych jako zapisy dowodowe 1-8 biegły zaopiniował, iż z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością zostały one sporządzone przez A. M.. Mając na względzie treść tej opinii i zeznania przesłuchujących A. M. funkcjonariuszy Straży Granicznej Sąd uznał, iż złożył on własnoręcznie podpisy na wszystkich protokołach przesłuchania go w charakterze podejrzanego.

Doniosłe znaczenie dla poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń miały wyjaśnienia złożone przez Z. R.. Stanowią one jeden z zasadniczych dowodów określających skład osobowy oraz sposób działania kierowanej przez D. G. (1)

zorganizowanej grupy przestępczej. Dokonując oceny tego dowodu Sąd stosował te same kryteria jak przy ocenie wyjaśnień A. M..

Składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym Z. R. przyznał się do udziału we wskazanej grupie przestępczej zajmującej się przemytem papierosów przez kolejowe przejście graniczne w D.. W obszerny i szczegółowy sposób przedstawił okoliczności związane z działaniem grupy przestępczej, ujawnił znanych mu członków tej grupy i opisał rolę jaką w przestępczym procederze pełnił on sam oraz pozostałe uczestniczące w nim osoby. Określił także czas dokonania poszczególnych „przemytów” papierosów. Wskazał na D. G. (1), jako osobę, która kierowała przedmiotową grupą i wyjaśnił, iż to on jako pierwszy otrzymywał informacje o przesyłce przemycanych papierosów, rozdelał zadania i wydawał polecenia poszczególnym członkom grupy. Płacił także członkom grupy za udział w rozładunku i podejmował decyzje, co do sposobu ukrycia przemycanych papierosów oraz ich dystrybucji. W podejmowanych w ramach grupy procesach decyzyjnych sporadycznie brali również udział R. M. (1), M. C. i R. K.. Opisując swój udział w grupie przestępczej Z. R. wyjaśnił, iż albo stał na tzw. „obczajce” i obserwował teren albo wykonywał inne czynności, w tym wyjmował razem z innymi osobami ukryte w wagonach towarowych papierosy, prznosił je w miejsca wskazywane przez D. G. (1), a także ładował papierosy do samochodów.

Składając pierwsze wyjaśnienia w śledztwie, Z. R. wskazał, iż w maju 2007 roku, korzystając z propozycji D. G. (1) przystąpił do grupy przestępczej zajmującej się przemytem papierosów przez kolejowe przejście graniczne w D.. Jego rola w przestępczym procederze polegała między innymi na staniu na tzw. „obczajce” na swoim podwórku i prowadzeniu obserwacji przejazdu kolejowego oraz drogi biegnącej od szosy w D.. W razie zauważenia patroli Straży Granicznej lub Policji miał informować o tym telefonicznie D. G. (1). Za prowadzenie obserwacji otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 50-100 złotych.

Wyjaśnił, iż D. G. (1) o kolejnych „akcjach” informował go telefonicznie. Wyjaśnił także, iż uczestnicząc w wyładunkach papierosów poznał pozostałych członków grupy przestępczej wśród których byli R. K., M. C., R. M. (1), L. G., A. M. i A. S. (1). Przemyty papierosów w których uczestniczył miały miejsce: w maju 2007 roku, na przełomie maja i czerwca 2007 roku, w czerwcu 2007 roku, trzykrotnie w lipcu 2007 roku. Wyjaśnił również, iż w lipcu 2007 roku dwukrotnie stał na tzw. „obczajce” przy swoim domu, zaś w jednym przypadku chodził wyciągać papierosy z wagonu z tłuczniem. Z. R. wyjaśnił także, iż brał udział również w przemycie papierosów w październiku 2007 roku (przed datą 8 października 2007 roku). Wówczas część osób wyjmowała papierosy z wagonu z ładunkiem drewna, a część nosiła pudła z wyrobami tytoniowymi na podwórko D. G. (1). Po przeniesieniu wszystkich papierosów – było to 10-15 tzw. „jaszczyków” – zostały one umieszczone w bagażniku samochodu, którym kierował A. S. (1). W oparciu o tą relację Sąd ustalił, iż przemycano wówczas 5.000 paczek papierosów (10 jaszczyków x 50 kartonów x 10 paczek). Z. R. wyjaśnił, iż do kolejnego przerzutu papierosów doszło w dniu 8 października 2007 roku, ale w nim nie uczestniczył, potem zaś w styczniu 2008 roku, kiedy to przemycano 8 tzw. „jaszczyków” (daje to liczbę 400 paczek papierosów – 8 x 50 x 10). Uczestniczył również w dwóch, zakończonych sukcesem przemytach w lutym 2008 roku. Tym razem wyroby tytoniowe były przewożone w wagonach z paszą, za każdym razem po 4 pudła w których znajdowało się po 50 kartonów. Sąd ustalił, iż za każdym razem było to 2.000 paczek papierosów.

Z. R. podał, iż w lutym 2007 roku doszło do jeszcze jednego przemytu papierosów w wagonie z ładunkiem drewna, w którym oprócz niego uczestniczyli D. G. (1) i A. S. (1). Pociąg ze znajdującymi się w nim papierosami dotarł do rampy wschodniej w C.. Gdy na miejsce przyjechał D. G. (1) okazało się, że drewno zostało już rozładowane, a przemycane papierosy leżały w wagonie. Żeby je odzyskać D. G. (1) zapłacił pracownikom rozładującym drewno 1000 złotych. Z. R. wyjaśnił, iż do kolejnego nielegalnego sprowadzenia papierosów z Ukrainy do Polski przez kolejowe przejście graniczne w D. doszło w marcu 2008 roku. Przymyt dotyczył wówczas 25-30 pudeł zawierających po 50 kartonów papierosów w każdym pudle ukrytych w wagonie z ładunkiem drewna. Sąd ustalił w oparciu o tą relację, iż było to 12.500 paczek papierosów. Ostatni przymyt papierosów miał miejsce 19 marca 2008 roku. Przemycano wówczas 30 tzw. „jaszczyków”, a więc 15.000 paczek papierosów nieustalonej marki (k. 1291-1292).

Podczas kolejnych przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym Z. R. przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów i podtrzymał swoje wcześniej złożone wyjaśnienia (k. 1723, 2449, 2605-2606).

Przesłuchany w charakterze świadka Z. R. skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań i potwierdził odczytane mu wyjaśnienia (k. 5093).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom Z. R. złożonym w postępowaniu przygotowawczym, gdyż są szczere, logiczne i obiektywne, a podane przez niego okoliczności znajdują potwierdzenie w innych zgromadzonych w sprawie dowodach, a w szczególności wyjaśnieniach A. M., S. C. i H. S., protokoły oględzin rzeczy wraz z materiałem poglądowym (k. 35-38), raportach z przeprowadzonych analiz kryminalnych materiałów postępowania przygotowawczego wraz z wydrukami z raportu szczegółowego do wykonanych wykresów połączeń telefonicznych (k. 508-511, 644-662, 1411-1513, 1560-1585, 1592-1707, 1960-2075, 2166-2186, 2190-2221, 2834-2908) oraz analizie materiałów śledztwa (k. 2102), tworząc z nimi spójną i wzajemnie uzupełniającą się wersję przebiegu zdarzeń będących przedmiotem prawnokarnego osądu w niniejszej sprawie.

Istotne znaczenie dla poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych mają także wyjaśnienia S. C.. Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanych mu przestępstw. W złożonych wyjaśnieniach określił swój udział w zorganizowanej grupie przestępczej i scharakteryzował przebieg przemytu papierosów w wagonach towarowych przez kolejowe przejście graniczne w D.. Wskazał, iż w okresie od kwietnia 2007 roku do grudnia 2007 roku na prośbę D. G. (1), kilkanaście razy przestawiał wagony towarowe na bocznicy położoną w pobliżu posesji L. G., tj. w okolicy miejsca zamieszkania D. G. (1). S. C. dokładnie opisał charakter kontaktów z oskarżonym precyzując sposób w jaki ten wskazywał mu wyznaczone do przestawienia wagony. Dodał, że jako zapłatę za każde wykonane zlecenie otrzymywał od D. G. (1) po 2-3 kartony papierosów marki G. lub C.. W trakcie przeprowadzonego eksperymentu procesowego S. C. wskazał miejsca w których spotykał się z D. G. (1), tory na które podstawiał wskazywane przez niego wagony oraz miejsca na tych torach, gdzie zatrzymywał podstawione dla D. G. (1) wagony (k. 1148-1150, 1228-1231, 1402-1403 (eksperyment procesowy), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...)).

Sąd Okręgowy powyższe wyjaśnienia S. C. uznał za wiarygodne ponieważ są one szczere, logiczne i szczegółowe, a ponadto znajdują potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, a zwłaszcza w wyjaśnieniach A. M., Z. R. oraz częściowo H. S.. Przekonanie to wzmacnia fakt, że S. C. uwiarygodnił podane przez siebie informacje w eksperymencie procesowym przeprowadzonym z jego udziałem.

Przesłuchany przed Sądem S. C. przyznał się do przestawiania wagonów w pobliże posesji D. G. (1), zaprzeczył natomiast, aby wiedział, lub domyślał się, że w wagonach tych znajdują się przemycane papierosy. Zaznaczył, iż nie zastanawiał się po co D. G. (1) prosił go o podstawienie wagonów w pobliże swojego domu, a robił to, bo otrzymał za to od D. G. (1) papierosy (k. 3978-3979, 5008-5010).

Wyjaśnienia S. C. złożone w postępowaniu sądowym są wiarygodne jedynie w tej części, gdy przyznał, iż przestawiał wagony w pobliże posesji D. G. (1) i otrzymywał za to papierosy. W pozostałej części są one niewiarygodne pozostają bowiem w sprzeczności z wyjaśnieniami A. M., które Sąd uznał za wiarygodne.

H. S. w wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym podał, że co najmniej pięciokrotnie, korzystając z dostępnej mu dokumentacji, przekazywał mężczyźnie o imieniu D., noszącemu pseudonim (...), informacje dotyczące położenia wskazanych przez niego wagonów towarowych. Za każdym razem otrzymywał za to po kartonie papierosów (k. 1136-1138, 1236-1238, 1709-1711, 2455-2456).

Przesłuchany w postępowaniu sądowym H. S. stwierdził, że mężczyzną o pseudonimie (...) jest D. G. (1). Sąd dał wiarę tym wyjaśnieniom H. S. zgodne są bowiem ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. W pozostałym zakresie Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom H. S., a zwłaszcza jego twierdzeniom, iż nie wiedział w jakim celu D. G. (1) były potrzebne te informacje, i że nie wiązał tego z przemytem papierosów. Zdaniem Sądu wyjaśnienia te stanowią przyjętą przez H. S. linię obrony.

Wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego przez A. M. i Z. R. znalazły także potwierdzenie w relacjach funkcjonariuszy Straży Granicznej M. G., W. L., D. S., A. W. (1), G. K., P. Ś. i R. M. (2).

M. G. opisał przebieg obserwacji grupy osób, które w nocy z 8 na 9 października 2007 roku przenosiły pudła z papierosami. Wskazał, iż jedną z tych osób był A. M. (k. 6-7). Pudła te zostały następnie zabezpieczone przez funkcjonariuszy Straży Granicznej i było w nich 7.980 paczek papierosów marki C. (protokół oględzin rzeczy wraz z materiałem poglądowym k. 35-38).

Okoliczności dotyczące zabezpieczenia tych papierosów opisał w swoich zeznaniach W. L.. Podał także, iż w okolicach stacji kolejowej w D. widział kilku mężczyzn przenoszących pudła kartonowe ze wspomnianym towarem. Rozpoznał wówczas A. M..

E. M. przesłuchana w postępowaniu przygotowawczym zeznała, że jej mąż A. M. w dniach 8 i 9 października 2007 roku przebywał wraz z nią i dziećmi w domu. Nie wychodził również w nocy. Przed Sądem potwierdziła uprzednio złożone zeznania (k. 53-54, 664-666, 4037, 5040). Zeznania te należy uznać za próbę zapewnienia A. M. alibi i uchronienia zarówno jego jak i osób, które obciążał swoimi wyjaśnieniami przed odpowiedzialnością karną. Pozostają one również sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym a w szczególności z zeznaniami M. G. (k. 6-7) i W. L. (k. 789).

D. S. opisał w swoich zeznaniach okoliczności ujawnienia wyrobów tytoniowych w wagonach znajdujących się na torach o nr 113 w okolicy nieruchomości L. G., gdzie zamieszkuje D. G. (1). Wskazał, że w sierpniu 2007 roku wylegitymował D. G. (1), który uprzednio sprawdzał numery wagonów stojących na wskazanej wyżej bocznicy. W tym samym wagonach ujawniono później wyroby tytoniowe (k. 123-124).

A. W. (1) i G. K. w swoich zeznaniach opisali okoliczności ujawnienia papierosów w wagonach znajdujących się na torach w niewielkiej odległości od nieruchomości zajmowanej przez L. G..

G. K. zeznał ponadto, że ujawniono również wyroby tytoniowe w krzakach bezpośrednio przy granicy tej nieruchomości (k. 270-271, 272-273).

P. Ś. zeznał, iż w lipcu 2007 roku, przy wagonach podstawionych na tory o nr 111 i 113 spotkał D. G. (1), który zapewniał go, że w tych wagonach nie ma papierosów. D. G. (1) dodał również, że nie da się złapać na odbiorze przemycanych wyrobów tytoniowych. W tym samym czasie, pomiędzy opisanymi wagonami pojawił się również S. C., który kontaktował się jakąś nieustaloną osobą znajdującą się na przyległej do torowiska posesji L. G.. W opisanych wagonach ujawniono następnie papierosy (k. 274-275). Było to 6.440 paczek papierosów marki J. (...) (analiza materiałów śledztwa O.Z Ds. 18/08/IX – k. 2100v).

R. M. (2) zeznał z kolei, że w dniu 21 sierpnia 2007 roku w okolicach rampy kolejowej (...) wylegitymował D. G. (1) poruszającego się samochodem osobowym marki M.. Miał on wówczas liczne zabrudzenia dłoni i odzieży. R. M. (2) zeznał, iż później udał się na rampę, gdzie uzyskał informację, że około 30 minut wcześniej czterech mężczyzn wyladowywało z wagonów prawdopodobnie wyroby tytoniowe. Mężczyźni ci przenosili pudła kartonowe do samochodu zaparkowanego w przylegających krzakach (k. 762-763).

Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanych wyżej świadków, którzy jako funkcjonariusze Straży Granicznej nie mieli jakichkolwiek powodów, by podawać nieprawdziwe informacje. Ich zeznania są logiczne, obiektywne i tworzą spójną całość.

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego M. B. (1) opisał przebieg służby w dniu 1 lutego 2008 roku. Wskazał, że w okolicach stacji kolejowej w B. zatrzymał R. K., M. K. (1) i Z. J.. Na ich ubraniach i rękach widoczne były zabrudzenia rudą żelaza. W wagonach przewożących taki ładunek znaleziono wówczas 6.500 paczek papierosów marki D. (...) i 12.500 paczek papierosów marki C.. Okoliczności ich odnalezienia opisali funkcjonariusze Straży Granicznej D. Ł. (k. 44-46 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09) i D. K. (k. 41-42 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09). Sąd dał wiarę zeznaniom tychże świadków barak jest bowiem jakichkolwiek podstaw, by je kwestionować.

Zatrzymany w dniu 1 lutego 2008 roku wraz ze Z. J., R. K. i M. K. (1) przez funkcjonariuszy Straży Granicznej świadek J. M. (1) zeznał, iż w trakcie transportu do siedziby (...) G. słyszał, jak oskarżeni ustalali, iż będą podawać, że poszukiwali materiałów budowlanych. Rozpoznał oskarżonych na okazanych mu fotografiach (k. 61-63, 227-228 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09).

Również W. M. (2) zeznał, że słyszał jak zatrzymani wraz z nim w dniu 1 lutego 2008 roku w B. Z. J., R. K. i M. K. (1) wspólnie uzgadniali alibi (k. 64-66 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09). Sąd obdarzył powyższe zeznania wiarą, ponieważ są logiczne, a także wzajemnie zgodne.

W świetle tych dowodów nie sposób dać wiarę twierdzeniom M. K. (1) i R. K., iż widoczne u nich zabrudzenia pochodziły od przerzucania w domu węgla, a także ich wyjaśnieniom i wyjaśnieniom Z. J., iż w okolicach miejsca ich zatrzymania w B. poszukiwali materiałów budowlanych.

F. S. opisał w swoich zeznaniach wydarzenia z dnia 2 czerwca 2008 roku w W.. Wskazał, że w wagonie towarowym ujawniono wówczas wyroby tytoniowe. Zauważono także kilku mężczyzn ukrywających się w pobliskich zaroślach. Funkcjonariusze Policji podjęli za nimi pościg. F. S. zeznał, iż jadąc jedyną drogą umożliwiającą wjazd na teren rampy kolejowej zauważył zbliżający się samochód osobowy marki B. koloru srebrnego, którym kierował M. K. (1) i zatrzymał go (k. 274-275 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09).

Z. A. zeznał natomiast, że w dniach 31 maja 2008 roku i 2 czerwca 2008 roku widział samochód osobowy marki B. koloru srebrnego w okolicach rampy kolejowej w W. (k. 257-257v akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09).

D. Z. zeznał zaś, że w dniu 2 czerwca 2008 roku, około godziny 4:00 na teren stacji paliw w B., której jest pracownikiem, wjechał samochód osobowy koloru srebrnego marki B.. Trzech pasażerów opisywanego samochodu zrobiło zakupy w sklepie znajdującym się na stacji (k. 272-272v. akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09). Z uwagi na specyfikę samochodu, lokalizację i czas, wysoce prawdopodobne jest, że świadek widział samochód, w którym w dniu 2 czerwca 2008 roku został zatrzymany M. K. (1).

Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanych wyżej świadków, brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw, by je kwestionować. Są one obiektywne i logiczne. W świetle tych dowodów Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom M. K. (1), iż po odwiezieniu poznanej w barze dziewczyny zgubił się i wjechał na przejazd kolejowy, gdzie został zatrzymany.

Świadek W. M. (1) opisał zabezpieczoną w zabudowaniach R. K. amunicję. Określił ją, jako tzw. (...) a więc amunicję myśliwską o śrutach o średnicy 8,45 mm. Tego rodzaju amunicja jest używana do polowań na większe zwierzęta. Stwierdził, że na jej posiadanie jest wymagane pozwolenie. Dodał, że przedstawiona mu amunicja nie posiada cech wykluczających możliwość jej użycia (k. 92-96v akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09). Sąd w całości obdarzył wiarą zeznania tego świadka są bowiem jasne i obiektywne. Podkreślić przy tym należy, iż świadek ma wieloletnie doświadczenie w zakresie użytkowania artykułów myśliwskich w tym broni i amunicji.

Nic istotnego do sprawy nie wniosły zeznania: G. C. (k. 755-756), J. K. (k. 668-669), J. M. (2) (k. 37-38 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09), S. B. (k. 274-275), W. K. (k. 89-90, 972-974), A. P. (k. 437-438), W. P. (k. 677-678), P. G. (k. 680-681), P. S. (k. 725-726), A. S. (2) (k. 728-729), M. K. (2) (k. 731-732), B. J. (k. 734-735), T. R. (k. 738-739), S. D. (k. 741-742), W. D. (1) (k. 745-746), P. P. (k. 748-749), H. Ż. (k. 751-752), P. M. (k. 945-946), M. B. (2) (k. 1530-1531), R. P. (k. 1799-1800), R. D. (k. 1802-1803), P. H. (k. 1804-1805), S. S. (k. 1807-1808), K. R. (k. 1865-1866), M. S. (k. 1867-1868), W. D. (2) (k. 1870-1871), W. S. (k. 1872-1873), A. S. (3) (k. 2077-2078), M. D. (k. 2080-2081), D. C. (k. 2083-2084), J. Ł. (k. 2086-2087), J. P. (k. 2158-2159), J. B. (k. 2187-2188), D. G. (3) (k. 2241-2242), S. P. (k. 2535-2536), S. W. (k. 2567-2568), A. W. (2) (k. 2571-2572), M. K. (3) (k. 32-33, 114-117 akt sprawy o poprzedniej sygnaturze IV K 133/09).

Nie sposób też podważać wiarygodności sporządzonej na potrzeby prowadzonego postępowania opinii biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii M. R. (2) i K. M. (k. 2799-2804) dotyczącej M. R. (1). Jej kompletność, spójność oraz logiczność każe traktować ją w kategoriach wartościowego i w pełni przydatnego dowodu. Opinia ta jest poparta

fachową wiedzą, w sposób jasny odpowiada na przedstawione pytania i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, dlatego też Sąd obdarzył ją w pełni przymiotem wiarygodnej.

Sąd ustaleń faktycznych dokonał również w oparciu o zgromadzone dowody nieosobowe. Dowody te nie budzą wątpliwości Sądu, co do ich autentyczności, a ich treść nie była kwestionowana w toku przewodu sądowego. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby kwestionować ich wiarygodność.

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody wiążą się w logiczną całość i pozwalają przyjąć, iż oskarżeni swoimi zachowaniami wyczerpali dyspozycje przypisanych im w wyroku przestępstw.

W niniejszej sprawie zaistniały przy tym wszystkie przesłanki pozwalające przypisać oskarżonym winę, a jednocześnie nie wystąpiła żadna z okoliczności ją wyłączających.

Poczynione w sprawie ustalenia pozwoliły na uznanie, że w zakresie czynu zarzuconego w pkt. I aktu oskarżenia zachowanie oskarżonych R. K., M. C., R. M. (1), L. G., A. S. (1), P. W., S. C., H. S. i M. R. (1) wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., zaś postępowanie D. G. (1) wypełniło znamiona przestępstwa kwalifikowanego z art. 258 § 3 k.k.

W art. 258 § 1 k.k. spenalizowane zostało przestępstwo brania udziału w zorganizowanej grupie albo związku mającym na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

Zorganizowanym związkiem mającym na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego jest ugrupowanie co najmniej trzech osób, charakteryzujące się względnie trwałą strukturą organizacyjną, ustalonymi zasadami członkostwa, dyscypliny oraz podporządkowania hierarchicznego, określającymi także skutki niewykonywania poleceń kierownictwa (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 14 października 1999 r., II AKa 221/99, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 6, a także M. K., Pojęcie „zorganizowanej grupy” i „związku przestępczego” w świetle polskiego prawa i orzecznictwa, CzPKiNP 2000, nr 2).

Z kolei zorganizowaną grupą mającą na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego jest ugrupowanie co najmniej trzech osób, które nie musi posiadać trwałej, rozwiniętej struktury oraz długofalowego programu działania jak zorganizowany związek przestępczy, jednakże charakteryzuje się elementami zorganizowania, w tym określonym podziałem ról i ustalonym kierownictwem (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 9 października 2000 r., II AKa 90/00, Biul. Prok. Apel. 2001, nr 11 oraz wyrok SA w Krakowie z dnia 7 grudnia 2000 r., II AKa 184/00, KZS 2001, z. 1, poz. 26; por. też A. Marek, Przystępczość zorganizowana. Zarys problematyki (w:) Kryminologiczne i prawne aspekty przystępczości zorganizowanej, Szczytno 1992).

Użyte w treści art. 258 § 1 k.k. pojęcie „brania udziału” w zorganizowanej grupie (związku) mającej na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, odnosi się do sprawcy, który wraz z co najmniej dwiema innymi osobami pozostaje w pewnej formie organizacyjnej, pozwalającej się tym osobom jednoczyć i utożsamiać jako pewna wspólnota, w zakresie realizacji wspólnego celu, którym jest dokonywanie występków lub zbrodni, nie jednorazowe, lecz co najmniej dwukrotne, powtarzalne i rozłożone w czasie. Za członka zorganizowanej grupy (związku) mającej na celu dokonywanie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego winien być uznany sprawca, który ma świadomość, że inne działające wspólnie ze sobą osoby w przemyślany i zaplanowany sposób dokonują przestępstwa lub przestępstwa skarbowego i z tą świadomością podejmuje się współdziałania z tymi osobami w realizacji czynu zabronionego znajdującego się w zakresie „zainteresowania” tych osób. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania. Nie jest uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie (związku), wyboru kierownictwa itp. Strona podmiotowa tego formalnego przestępstwa obejmuje obie odmiany umyślności, zatem wystarczające jest, że sprawca ma świadomość istnienia grupy (związku), akceptuje jej cele przestępcze i godzi się, by je realizowano.

Uczestnictwo w związku albo zorganizowanej grupie przestępczej jest *delictum sui generis*, nie konsumuje więc odpowiedzialności za popełnione przez uczestnika takiego związku lub grupy konkretne czyny przestępcze.

Zgromadzone dowody wykazały bowiem, że wymienieni oskarżeni brali udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych polegających na wprowadzaniu na obszar Wspólnot Europejskich, poprzez sprowadzanie z terytorium Ukrainy do Polski, przez kolejowe przejście graniczne w D., ukrytych w wagonach towarowych paczek papierosów różnych marek, nieposiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy.

Nie ulega wątpliwości, iż R. K., M. C., R. M. (1), L. G., A. S. (1), P. W., S. C., H. S. i M. R. (1) działając w sposób ustalony w stanie faktycznym, w okresie objętym zarzutem, brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się przemytem wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, sprowadzanych bez zgłoszenia do odprawy celnej z terytorium Ukrainy na teren Polski. Struktura przestępcza w której działali oskarżeni, zajmująca się przemytem papierosów przez kolejową granicę ukraińsko-polską w D., miała charakter zorganizowanej grupy przestępczej, albowiem nie posiadała ustalonych zasad członkostwa, dyscypliny oraz podporządkowania hierarchicznego, określających także skutki niewykonywania poleceń kierownictwa, jak to ma miejsce w przypadku struktur związku przestępczego, jednakże charakteryzowała się elementami zorganizowania, w tym określonym podziałem ról i zadań poszczególnych jej członków oraz ustalonym kierownictwem, które sprawował D. G. (1). Wszyscy członkowie grupy mieli wyznaczone role do spełnienia. D. G. (1) kontaktował się ze „stroną ukraińską”, opracowywał trasę przemytu, na podstawie informacji przekazywanych przez H. S. zlecał S. C. przestawienie wagonów z kontrabandą w odpowiednie miejsce ułatwiające odbiór przemycanego towaru. R. K., M. C., R. M. (1), A. S. (1) i P. W. wyładowywali z wagonów wyroby tytoniowe i zajmowali się ich przeniesieniem w ustalone miejsce. Zapewniali też transport i przechowywanie środków transportu. L. G. oraz M. R. (1) dbały o bezpieczeństwo odbioru papierosów obserwując okolice ramp kolejowych, informowały D. G. (1) o ewentualnych patrolach służb mundurowych. D. G. (1) przejmował papierosy i dystrybuował je w głąb kraju i poza jego granice. Z uwagi na rodzaj prowadzonej działalności wymagającej ściśle określonych przedsięwzięć organizacyjnych oraz wielokrotną powtarzalność całego procederu i skuteczne funkcjonowanie przyjętego mechanizmu działania (szczegółowo opisanego w ustalonym stanie faktycznym), nie sposób kwestionować poglądu o wysokim stopniu powiązań istniejących pomiędzy poszczególnymi osobami w ramach tejże struktury służącej do popełniania przestępstwa skarbowego. Przyjąć należy, iż D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), L. G., A. S. (1), P. W. i M. R. (1) posiadali świadomość przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej, znali jej organizację, profil działania, podział ról i zasady funkcjonowania. W ramach ustalonego podziału ról aktywnie uczestniczyli w jej działalności i czerpali z tego tytułu korzyści materialne. Oskarżeni wykonywali przyjęte w ramach grupy zadania oraz czynności i akceptowali je. Decydując się z tą świadomością na dokonanie czynności sprawczych podejmowali się jednocześnie uczestnictwa w zorganizowanej grupie przestępczej, a swoimi zachowaniami wypełnili dyspozycję z art. 258 § 1 k.k.

Odpowiedzialności karnej na podstawie art. 258 § 3 k.k. podlega ten, kto grupę albo związek określone w § 1 zakłada lub taką grupą albo związkiem kieruje.

Przez czynność „kierowania” rozumieć zaś należy faktyczne pełnienie roli przywódczej w zorganizowanej grupie lub związku, co przejawia się w sprawowaniu kontroli nad ich funkcjonowaniem i możliwością podejmowania zasadniczych decyzji. Kierujący grupą lub związkiem koncentruje się na określaniu kierunków i celów grupy lub związku, wydawaniu wiążących poleceń ich uczestnikom, koordynowaniu działalności członków grupy lub związku (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 7 grudnia 2000 r., II Aka 184/00, KZS 2001, z. 1, poz. 26, wyrok SA w Krakowie z dnia 2 listopada 2004 r., II Aka 119/04, KZS 2005, z. 3, poz. 25, Sołta, *Zorganizowana...*, s. 20; Marek, *Komentarz*, s. 557, J. Bafia, K. Mioduski, M. Siewierski, *Kodeks...*, t. II, s. 471). Kierowanie może mieć charakter stały lub przejściowy, kolektywny lub jednoosobowy (Z. Ćwiąkalski (w:) *Kodeks karny...*, red. A. Zoll, t. 2, 2013, s. 1397-1398).

Niewątpliwie znamiona powyższego przestępstwa zrealizowane zostały w odniesieniu do zachowania D. G. (1). Zgromadzone dowody w niebudzący wątpliwości sposób wykazały bowiem, iż to on zaplanował przestępczy proceder i kierował grupą przestępczą mającą na celu przemyt papierosów z Ukrainy do Polski, przede wszystkim zaś ustalał podział ról pomiędzy pozostałymi uczestnikami przestępczej struktury, tj. R. K., M. C., R. M. (1), L. G., A. S. (1), P.

W., M. R. (1), Z. R., A. M., G. O., S. C. i H. S., wydawał im polecenia, dzielił pomiędzy nich pieniądze pochodzące z przestępczej działalności.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił również uznać: D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), L. G., A. S. (4), P. W. za winnych dokonania czynów zabronionych stypizowanych w art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. oraz M. R. (1) za winną dokonania czynu zabronionego z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 86 § 4 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 63 § 6 k.k.s. w zb. z art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Sąd uznał również R. K. i M. K. (1) za winnych dokonania czynu zabronionego wyczerpującego dyspozycję art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 63 § 6 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., a ponadto przypisał M. K. (1) czyn zabroniony z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 65 § 3 k.k.s., a R. K. występki z art. 263 § 2 k.k.

Zgodnie z art. 6 pkt 2 ustawy o podatku od towarów i usług z dnia 11 marca 2004 r. przepisów ustawy nie stosuje się do czynności, które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy. Wyłączenie czynności zabronionych spod opodatkowania jest spowodowane przede wszystkim przekonaniem, że państwo nie może – poprzez opodatkowanie – czerpać korzyści z czynności, których samo zabroniło (Komentarz do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, Adam Bartosiewicz, Ryszard Kubacki, Lex, 2010, wyd. IV oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 16.10.2009r., I SA/Kr 1264/09).

W związku z powyższym, przypisując oskarżonym czyny z: art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 86 § 4 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 63 § 6 k.k.s. w zb. z art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 63 § 6 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., Sąd w odniesieniu do:

- D. G. (1) wyeliminował z opisu czynu słowa „oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 126.367,00 zł”, a z jego kwalifikacji prawnej art. 54 § 2 k.k.s.,

- R. K. z opisu drugiego z przypisanych mu czynów wyeliminował słowa „oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 123.049,00 zł”, a z jego kwalifikacji prawnej art. 54 § 2 k.k.s., zaś z opisu trzeciego z przypisanych mu czynów wyeliminował słowa „oraz narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie 15.736 zł”, a z jego kwalifikacji prawnej art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.,

- M. C. wyeliminował z opisu czynu słowa „oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie 123.049,00 zł”, a z jego kwalifikacji prawnej art. 54 § 2 k.k.s.,

- R. M. (1) wyeliminował z opisu czynu słowa „oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie 123.049,00 zł”, a z jego kwalifikacji prawnej art. 54 § 2 k.k.s.,

- L. G. wyeliminował z opisu czynu słowa „oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 101.308,00 zł”, a z jego kwalifikacji prawnej art. 54 § 2 k.k.s.,

- A. S. (1) wyeliminował z opisu czynu słowa „oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 126.367,00 zł”, a z jego kwalifikacji prawnej art. 54 § 2 k.k.s.,

- P. W. wyeliminował z opisu czynu słowa „oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 96.990,00 zł”, a z jego kwalifikacji prawnej art. 54 § 2 k.k.s.,

- M. R. (1) wyeliminował z opisu czynu słowa „oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 3318,00 zł”, a z jego kwalifikacji prawnej art. 54 § 3 k.k.s.,

- M. K. (1) wyeliminował z opisu czynu słowa „oraz narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 15.736 zł” i „przy maksymalnej cenie rynkowej towaru 107.350 zł”, a z jego kwalifikacji prawnej art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.

Odpowiedzialności karnoskarbowej za przestępstwo stypizowane w art. 86 § 1 k.k., podlega sprawca, który nie dopełniając ciążącego na nim obowiązku celnego, przywozi z zagranicy lub wywozi za granicę towar bez jego przedstawienia organowi celnemu lub zgłoszenia celnego, przez co naraża należność celną na uszczuplenie.

Czyn ten ujęty został jako przestępstwo skarbowe w typie podstawowym. Przepis art. 86 § 3 k.k.s. statuuje uprzywilejowaną postać przestępstw opisanych w art. 86 § 1 i 2 k.k.s., a znamieniem, które decyduje o łagodniejszym traktowaniu czynu z art. 86 § 1 k.k.s., jest mała wartość kwoty należności celnej narażonej na uszczuplenie. W art. 86 § 4 k.k.s. za pomocą tego samego kryterium, czyli wartości przedmiotu czynu, wyodrębniono z kolei dwupostaciowe wykroczenie skarbowe, wartość ta w zakresie zachowań z art. 86 § 1-2 k.k.s. nie przekracza tzw. ustawowego progu.

Zgodnie z art. 53 § 14 k.k.s. mała wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Z kolei w art. 53 § 6 k.k.s. uregulowane zostało pojęcie tzw. ustawowego progu, rozgraniczającego przestępstwo skarbowe od wykroczenia skarbowego. W świetle tego przepisu jest to określona w art. 53 § 3 k.k.s. kwota definiująca wykroczenie skarbowe. Ustawowy próg stanowi zatem taka wartość przedmiotu czynu (w tym uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności celnej), która nie przekracza 5-krotności wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia.

W myśl art. 53 § 4 k.k.s. minimalne wynagrodzenie jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314). W 2007 roku, zgodnie z § 1 wydanego na podstawie powyższej ustawy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 2006 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2007 r. (Dz. U. z 2006 r., Nr. 171, poz. 1227), wynosiło ono 936 złotych, zaś w 2008 roku - 1126 złotych (rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2007 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2008 r. - Dz. U. z 2007 r., Nr. 171, poz. 1209).

W realiach niniejszej sprawy dla czynów przypisanych D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), L. G., A. S. (1), M. R. (1) i M. K. (1) ustawowy próg pozwalający na zakwalifikowanie ich jako przestępstw skarbowych wynosi więc 5.630 złotych (5 x 1126 złotych), zaś mała wartość należności celnej narażonej na uszczuplenie, umożliwiająca zastosowanie przepisu art. 86 § 3 k.k.s., ograniczona jest górną kwotą 225.200 złotych (200 x 1126 złotych), natomiast w przypadku P. W., który czyn zabroniony popełnił w 2007 roku ustawowy próg pozwalający na zakwalifikowanie go jako przestępstwa skarbowego wynosi 4.680 złotych (5 x 936 złotych), a mała wartość należności celnej narażonej na uszczuplenie, umożliwiająca zastosowanie przepisu art. 86 § 3 k.k.s., ograniczona jest górną kwotą 187.200 złotych (200 x 1126 złotych).

Mając na względzie, iż w wyniku dokonanego przemytu D. G. (1) i A. S. (1) narazili budżet Unii Europejskiej na uszczuplenie należności celnej w wysokości nie mniejszej niż po 53.341 złotych, R. K. w wysokości nie mniejszej niż 51.737 złotych (drugi z przypisanych mu czynów) i w kwocie 13.142 złote (trzeci z przypisanych mu czynów), M. C. i R. M. (1) w wysokości po 51.737 złotych, L. G. w wysokości 40.842 złote, P. W. w wysokości 39.238 złotych, M. K. (1) w wysokości 13.142 złote, należało przyjąć, iż czyny te stanowią przestępstwa z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 86 § 3 k.k.s.

W przypadku M. R. (1) w wyniku dokonanego przemytu budżet Unii Europejskiej narażony został na uszczuplenie należności celnej w wysokości nie mniejszej niż 1.604 złote, która to kwota jest niższa od 5-krotnej wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia w czasie popełnienia czynu zabronionego. Z uwagi na nieprzekroczenie ustawowego progu czyn oskarżonej stanowi wykroczenie z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 86 § 4 k.k.s.

Opis ustawowy czynów zabronionych z art. 86 § 3 k.k.s. i art. 86 § 4 k.k.s. (w powiązaniu z art. 86 § 1 k.k.s.) operuje dwoma znamionami określającymi czynność sprawczą: „przywozi” oraz „wywozi” - w obu wypadkach z jednoczesnym

zaniechaniem, czy to przedstawienia towaru organowi celnemu, czy to zgłoszenia celnego. Pojęcie przywozu oznacza wprowadzenie na obszar celny Unii Europejskiej towaru, z kolei wywozu – wyprowadzenie towaru poza obszar Unii Europejskiej.

Przedstawienie organowi celnemu towaru oznacza zawiadomienie organu celnego, w wymaganej formie, o dostarczeniu towaru do urzędu celnego albo innego miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny (zob. art. 4 pkt 19 i 40-42 Wspólnotowego Kodeksu Celnego zwanego dalej (...)). Wraz z przedstawieniem towarów organowi celnemu powinna być złożona deklaracja skrócona lub inne równorzędne dokumenty, pozwalające na ustalenie tożsamości towaru (np. faktura, drogowy list przewozowy CMR). Czynność ta wiąże się z pierwszą fazą postępowania celnego, jaką jest wprowadzenie towarów na wspólnotowy obszar celny, co następuje z chwilą faktycznego przekroczenia zewnętrznej granicy Wspólnoty. Osoba wprowadzająca towar na wspólnotowy obszar celny lub osoba przejmująca odpowiedzialność za przewóz towarów w tym obszarze zobowiązana jest do niezwłocznego ich przewiezienia do granicznego urzędu celnego, miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny albo do wolnego obszaru celnego, zgodnie z trasą wskazaną przez organ celny (tzw. droga celna).

Zgłoszeniem celnym jest czynność, poprzez którą, dana osoba, w wymaganej formie i w określony sposób, wyraża zamiar objęcia towaru określoną procedurą celną. Zgłoszenie to może być dokonane w formie pisemnej, z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych, ustnie albo w formie każdej innej czynności, przez którą osoba władająca towarami wyraża wolę objęcia ich procedurą celną (zob. art. 59 ust. 1 i art. 61 (...) oraz rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne - Dz. U. Nr 94, poz. 902 ze zm.). Osoba zgłaszająca towary powołuje się na deklarację skróconą lub deklarację celną uprzednio złożoną w odniesieniu do tych towarów. Zgłaszający oblicza i wykazuje w zgłoszeniu celnym kwotę należności przywozowych lub wywozowych (art. 23 ust. 1 ustawy Prawo Celne).

Przepisy art. 86 § 3 k.k.s. i art. 86 § 4 k.k.s. (w powiązaniu z art. 86 § 1 k.k.s.) chronią interes finansowy budżetu Unii Europejskiej i Skarbu Państwa w postaci uzyskiwania należności celnych. Zgodnie z treścią art. 53 § 32 k.k.s. przez pojęcie „należność celna” rozumie się należności przywozowe i należności wywozowe w rozumieniu Wspólnotowego Kodeksu Celnego. Zgodnie z art. 4 pkt 10 (...) przez należności celne przywozowe rozumie się cła, opłaty o równoważnym skutku należne przy przywozie towarów (np. cło antydumpingowe), opłaty przywozowe ustanowione w ramach wspólnotowej polityki rolnej lub odrębnych przepisów, mających zastosowanie do niektórych towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych. Istota stypizowanego w art. 86 § 1 k.k.s. przestępstwa przemytu towarów, polega więc na uchylaniu się przy ich wprowadzaniu na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzaniu z tego obszaru, od przedstawienia towarów organowi celnemu lub dokonania zgłoszenia celnego, celem uniknięcia dzięki temu konieczności uiszczenia należności celnych. Wiąże się z tym powstanie długu celnego w przywozie (art. 202 (...)) albo w wywozie (art. 210 (...)). W przypadku papierosów, objętych cłem przywozowym, ich import wiąże się z obowiązkiem uiszczenia należności celnych. Przepis art. 86 § 2 k.k.s. nie ma tu zastosowania, gdyż chroni on instytucję pozataryfowej reglamentacji.

Przemyt celny z art. 86 § 3 k.k.s. i art. 86 § 4 k.k.s. (w powiązaniu z art. 86 § 1 k.k.s.) jest przestępstwem (wykroczeniem) skutkowym, które może zostać popełnione zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Ustawowo stypizowanym skutkiem jest w jego wypadku niebezpieczeństwo uszczuplenia należności celnej. W powołanym przepisie chodzi o narażenie na uszczuplenie tej należności celnej, którą sprawca byłby zobowiązany uiścić, gdyby przewożąc towar, dopełnił określonego w tym przepisie obowiązku celnego. Wartością przedmiotu czynu jest wartość narażonej na uszczuplenie należności celnej.

Niewątpliwie znamiona powyższego przestępstwa (wykroczenia) zrealizowane zostały w odniesieniu do zachowań oskarżonych D. G. (1), R. K., M. C., R. M. (1), L. G., A. S. (1), P. W., M. R. (1) i M. K. (1). Zgromadzone dowody wykazały bowiem, że przez kolejowe przejście graniczne w D., sprowadzili w wagonach kolejowych z Ukrainy na terytorium Polski, czyli na obszar celny Unii Europejskiej, bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu zgłoszenia celnego, towar w postaci paczek papierosów różnych marek nieoznaczonych polskimi

znakami akcyzy (w ilościach wskazanych w przypisanych im czynach), przez co narazili na uszczuplenie należności celne (w kwotach wskazanych w przypisanych im czynach).

Odpowiedzialności karnoskarbowej za przestępstwo stypizowane w art. 63 § 2 k.k.s., podlega sprawca, który wbrew przepisom ustawy sprowadza na terytorium kraju wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy. Czyn ten ujęty został jako przestępstwo skarbowe w typie podstawowym. Przepis art. 63 § 6 k.k.s. statuuje uprzywilejowaną postać przestępstw opisanych w art. 63 § 1-5 k.k.s., a znamieniem, które decyduje o łagodniejszym traktowaniu czynu, jest mała wartość należnego podatku akcyzowego od wyrobów, jakich dotyczą przestępstwa z art. 63 § 1-5 k.k.s. W art. 63 § 7 k.k.s. za pomocą tego samego kryterium, czyli wysokości należnego podatku akcyzowego, wyodrębniono z kolei pięciopostaciowe wykroczenie skarbowe, jeżeli ów podatek w zakresie zachowań z art. 63 § 1-5 k.k.s. nie przekracza tzw. ustawowego progu.

Jak wcześniej zostało wskazane, małą wartość stanowi wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia (art. 53 § 14 k.k.s.), ustawowy próg oznacza wartość przedmiotu czynu, która nie przekracza 5-krotności wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia (art. 53 § 6 k.k.s. w zw. z art. 53 § 3 k.k.s.), zaś minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło: 936 złotych w 2007 roku oraz 1126 złotych w 2008 roku.

Mając na względzie wysokość należnego podatku akcyzowego przy dokonanych przez poszczególnych oskarżonych obrocie papierosami bez znaków skarbowych akcyzy, Sąd przyjął, iż:

- czyny D. G. (1), A. S. (1) i drugi z czynów przypisanych R. K. (należny podatek akcyzowy w kwocie 428.456 złotych, M. C., R. M. (1) (należny podatek akcyzowy w kwocie 417,760 złotych), L. G. (należny podatek akcyzowy w kwocie 344,204 złote), P. W. (należny podatek akcyzowy w kwocie 333,508 złotych) stanowią przestępstwa skarbowe z art. 63 § 2 k.k.s.;

- trzeci z czynów przypisanych R. K. oraz czyny M. K. (1) (należny podatek akcyzowy w kwocie 50.816 złotych) i M. R. (1) (należny podatek akcyzowy w kwocie 10.696 złotych), stanowią przestępstwa skarbowe z art. 63 § 6 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s.

Funkcją klauzuli normatywnej „wbrew przepisom ustawy” jest charakterystyka bezprawności czynu. Oznacza to, że karalne są te tylko zachowania, które naruszają normy sankcjonowane usytuowane w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm. – dalej zwana u.p.a.).

Znamię czynnościowe „sprowadza” zawarte w opisie ustawowym czynu zabronionego z art. 63 § 2 k.k.s. oznacza przemieszczenie na terytorium kraju wyrobów akcyzowych. Chodzi o dwie czynności sprowadzenia: import (tj. przywóz na terytorium kraju wyrobów akcyzowych spoza Unii Europejskiej - art. 2 ust. 1 pkt 7 u.p.a.) oraz nabycie wewnątrzspółnotowe (tj. przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska na terytorium kraju - art. 2 ust. 1 pkt 9 u.p.a.). Zakaz sprowadzania na terytorium kraju wyrobów akcyzowych bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia znakami akcyzy statuuje art. 117 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym.

W świetle art. 2 ust. 1 pkt. 1 oraz art. 1 ust. 1 u.p.a. do wyrobów akcyzowych zaliczają się m.in. wyroby tytoniowe. W dziale VI u.p.a. zatytułowanym „Znaki akcyzy” zawarta jest regulacja obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy. Obowiązki oznaczania znakami akcyzy podlegają wyroby akcyzowe wymienione w załączniku Nr. 3 do u.p.a. Obowiązek ten dotyczy między innymi papierosów. Z kolei katalog podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy zawarty jest w art. 116 u.p.a.

Znakami akcyzy są znaki służące do oznaczania wyrobów akcyzowych lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych, podlegających obowiązkowi akcyzy. Ustawa o podatku akcyzowym wyróżnia dwa rodzaje znaków akcyzy - podatkowe znaki akcyzy, które są potwierdzeniem wpłaty kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy

oraz legalizacyjne znaki akcyzy, będące potwierdzeniem prawa podmiotu zobowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w celu wprowadzenia wyrobu akcyzowego do obrotu (art. 2 ust. 1 pkt. 17 u.p.a.).

Zgodnie z art. 117 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym wyroby akcyzowe podlegające oznaczaniu znakami akcyzy nie mogą być także importowane bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi podatkowymi znakami tego podatku, chyba że objęte są procedurą zawieszenia poboru akcyzy albo wprowadzone do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, albo objęte zostały procedurą składu celnego i zostaną prawidłowo oznaczone przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy lub przed objęciem ich procedurą dopuszczenia do obrotu celem sprzedaży na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Przepis art. 63 § 2 penalizuje naruszenie przez importera tego właśnie obowiązku, czyli sprowadzenia na terytorium kraju importowanego wyrobu bez prawidłowego oznaczenia znakami akcyzy. Za sprawcę uważa się tu importera, w tym także - stosownie do art. 9 § 3 - osobę prowadzącą jego sprawy gospodarcze w tym zakresie, a więc zajmującą się importem wyrobów akcyzowych na jego rzecz.

Poczynione w niniejszej sprawie ustalenia pozwoliły przyjąć, że postępowanie D. G. (1), R. K. (drugi z przypisanych mu czynów), M. C., R. M. (3), L. G., A. S. (1) i P. W. wyczerpało wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 63 § 2 k.k.s., zaś zachowania M. R. (1), M. K. (1) i R. K. (trzeci z przypisanych mu czynów) realizują znamiona typu przestępstwa skarbowego określonego w art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 63 § 6 k.k.s.

Przeprowadzone dowody wskazują na to, że wbrew przepisom ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym wymienione osoby przez kolejowe przejście graniczne w D. sprowadzały z Ukrainy na terytorium Polski wyroby akcyzowe w postaci paczek papierosów różnych marek (w ilościach wskazanych w przypisanych im czynach) bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, przez co naraziły Skarb Państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego (w kwotach wskazanych w przypisanych im czynach).

Ze względu na to, że popełniając przypisane im przestępstwa skarbowe D. G. (1), R. K. (drugi z przypisanych mu czynów), M. C., R. M. (3), L. G., A. S. (1), P. W. i M. R. (1) działali w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstwa skarbowego, koniecznym było powołanie w kwalifikacji prawnej tych czynów również art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s.

Czyny przypisane D. G. (1), R. K. (drugi z przypisanych mu czynów), M. C., R. M. (3), L. G., A. S. (1), P. W. i M. R. (1) zostały dokonane w warunkach określonego w art. 6 § 2 k.k.s. czynu ciągłego, ponieważ wymienieni oskarżeni obejmowali z góry powziętym zamiarem realizację zamierzonych przestępstw na które złożyły się zachowania polegające na wielokrotnym sprowadzaniu z terytorium Ukrainy do Polski w wagonach kolejowych, przez kolejowe przejście graniczne w D., bez zgłoszenia do odprawy celnej papierosów różnych marek, bez polskich znaków skarbowych akcyzy. Poszczególne zachowania składające się na te przestępstwa zostały zrealizowane na przestrzeni czasu od maja 2007 roku do 19 marca 2008 roku (w przypadku najdłużej działających w grupie przestępczej D. G. (1) i A. S. (1)), tj. w okresie 10 miesięcy, a pomiędzy kolejno podejmowanymi przez oskarżonych zachowaniami składającymi się na czyn ciągły występowały „krótkie odstępy czasu”.

Zaznaczyć należy, iż trzeci z przypisanych R. K. czynów, który stanowi przestępstwo skarbowe z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 63 § 6 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., miał miejsce w okresie odpowiadającym drugiemu z przypisanych mu czynów, jednakże – zdaniem Sądu – owo zachowanie nie stanowi części czynu ciągłego, o jakim mowa w drugim z przypisanych mu czynów. Zgromadzone dowody nie wskazują bowiem, aby popełniony on został w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w tym samym składzie osobowym. Było to zwykłe współsprawstwo mające miejsce niejako „na uboczu” zasadniczej działalności objętej drugim z przypisanych R. K. czynów. Należało więc przyjąć, iż było to odrębne (względem drugiego z przypisanych czynów) przestępstwo skarbowe.

Zebrany materiał dowodowy pozwolił ustalić, iż popełniając to przestępstwo skarbowe oskarżeni R. K. i M. K. (1) działali wspólnie i w porozumieniu ze Z. J..

Stanowisko Sądu, odnośnie przyjęcia formy zjawiskowej w postaci współsprawstwa znajduje uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym, świadczącym o tym, iż działania R. K. i M. K. (1), a także Z. J. oraz innych nieustalonych osób, oparte było na porozumieniu, a każdy z nich obejmował swym zamiarem urzeczywistnienie wszystkich przedmiotowych znamion przypisanego przestępstwa.

Z poczynionych ustaleń wynika, iż przestępcze zachowanie wymienionych osób polegało na wprowadzeniu z terytorium Ukrainy do Polski, na obszar Unii Europejskiej, bez zgłoszenia celnego, łącznie 19.000 paczek papierosów, bez polskich znaków akcyzy, które R. K., M. K. (1) oraz Z. J., usiłowali wydobyć z wagonów kolejowych Ukraińskich Kolei Państwowych stojących na stacji PKP L. Hutniczej Szerokotorowej w B., jednak zamierzonego celu nie osiągnęli ponieważ zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy policji.

Przedstawiony opis postępowania jednoznacznie wskazuje na to, iż zachowania R. K., M. K. (1) oraz pozostałych współdziałających z nimi osób wzajemnie się dopełniały i były wyrazem uzgodnionego podziału ról w ramach przestępczego czynu. Oskarżeni R. K. i M. K. (1) wraz ze Z. J. oraz pozostałymi nieustalonymi osobami byli świadomi swoich wzajemnych działań, wiedzieli, jakie każdy z nich pełni role w dokonywanym czynie i w pełni akceptowali te zachowania.

Okoliczność, iż jednym czynem oskarżeni wyczerpali znamiona więcej niż jednego przestępstwa skarbowego, sprawiła, iż dla oddania pełni kryminalnej zawartości przestępczej działalności D. G. (1), R. K. M. C., R. M. (3), L. G., A. S. (1), P. W., M. R. (1) i M. K. (1), koniecznym było przyjęcie na podstawie art. 7 § 1 k.k.s. kumulatywnej kwalifikacji prawnej zbiegających się przepisów.

Nadto zaistniały podstawy do przyjęcia, iż postępowanie M. K. (1) wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 65 § 3 k.k.s.

Przepis art. 65 § 1 k.k.s. przewiduje odpowiedzialność karną m.in. za pomaganie w ukryciu towarów o jakich mowa m.in. w art. 63 k.k.s., wśród których znajdują się również wyroby akcyzowe, które wbrew przepisom ustawy zostały sprowadzone na terytorium Polski bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.

Czyn ten ujęty został jako przestępstwo skarbowe w typie podstawowym. Przepis art. 65 § 3 k.k.s. statuuje uprzywilejowaną postać tego przestępstwa, a znamieniem, które decyduje o łagodniejszym traktowaniu czynu z art. 65 § 1 k.k.s, jest mała wartość narażonego na uszczuplenie podatku.

Jak wcześniej zostało już to omówione, małą wartość stanowi wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia (art. 53 § 14 k.k.s.), zaś w 2008 roku, kiedy oskarżony dopuścił się czynu zabronionego, minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło 1126 złotych.

Przy czynie M. K. (1) górna granica małej wartości podatku narażonego na uszczuplenie limitowana jest kwotą 225.200 złotych (200 x 1126 złotych).

Pomaganiem w ukryciu wyrobu akcyzowego jest każda czynność ułatwiająca jego ukrycie (dostarczenie środka do ukrycia, wskazanie sposobu czy miejsca ukrycia, przygotowanie kryjówki, maskowanie, pośrednictwo w ukryciu itd.).

Paserstwo akcyzowe polegające na pomaganiu w ukryciu wyrobów akcyzowych posiada status deliktu formalnego oraz stanowi przestępstwo skarbowe abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo.

Czyn zabroniony z art. 65 k.k.s. obejmuje obie postaci strony podmiotowej - umyślną i nieumyślną. Gdy chodzi o umyślną realizację znamion paserstwa akcyzowego, to w grę wchodzi popełnienie w obu postaciach zamiaru - bezpośrednim i ewentualnym.

Mając powyższe na względzie, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, przyjęć należało, iż zachowanie M. K. (1) polegające na tym, że działając wspólnie i w porozumieniu z dotychczas nieustalonymi osobami pomagał w ukryciu wyrobów tytoniowych w postaci 21.954 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków skarbowych akcyzy, w ten

sposób, że wyładował ukryte w wagonach kolejowych kartony z papierosami, a następnie ukrywał je w kompleksie leśnym przylegającym do rampy rozładunkowej stacji kolejowej (...) w W., dla których należny podatek akcyzowy wynosi 151,922 zł, zrealizowało wszystkie znamiona typu przestępstwa skarbowego przewidzianego w art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 65 § 3 k.k.s.

Sąd na podstawie zebranych dowodów uznał również, że R. K. dopuścił się z przestępstwa art. 263 § 2 k.k. posiadając w okresie od jesieni 2007 roku daty bliżej nieustalonej do 1 lutego 2008 roku bez wymaganego zezwolenia amunicję w postaci 2 sztuk naboju śrutowych myśliwskich (...) kal. 12 mm/70 mm,

Odpowiedzialności karnej za przestępstwo stypizowane w art. 263 § 2 k.k., podlega sprawca, który posiada bez wymaganego zezwolenia broń palną lub amunicję.

Dla analizy ustawowych znamion wskazanego przestępstwa istotne znaczenie mają przepisy ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 576), zawierającej między innymi definicję broni (art. 4) oraz zasady i warunki wydawania, cofania pozwoleń na broń, rejestracji broni oraz dysponowania bronią i amunicją (art. 9-33).

Stosownie do art. 4 ust. 3 cytowanej ustawy o broni i amunicji, amunicją są naboje przeznaczone do strzelania z broni palnej. Bronią palną jest każda przenośna broń lufowa, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków lub substancji w wyniku działania materiału miotającego (art. 7 ust. 1).

Posiadaniem broni palnej lub amunicji jest każde władanie nimi, jeżeli tylko towarzyszy sprawcy taki zamiar, nawet bez chęci zatrzymania tych rzeczy na własność. Przestępstwo to jest przestępstwem trwałym, polegającym na utrzymywaniu określonego stanu bezprawnego, który zaczyna się z chwilą wejścia w „posiadanie” broni palnej lub amunicji, a kończy się w wyniku przekazania tych rzeczy organom ścigania albo innej osobie do całkowitej dyspozycji bądź nieodwracalnego zniszczenia lub porzucenia. Zakres pojęcia posiadania jest bardzo szeroki, nie jest ograniczony do posiadania samoistnego lub zależnego, lecz obejmuje każde faktyczne władanie rzeczą (wyrok SN z dnia 13 sierpnia 1993 r., WR 107/93, OSNKW 1993, nr 11-12, poz. 74; wyrok SA w Gdańsku z dnia 5 kwietnia 2000 r., II AKa 14/00, Prok. i Pr.-wkl. 2001, nr 4, poz. 22).

Przestępstwo określone w art. 263 § 2 k.k. może być popełnione umyślnie z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym.

Wracając na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż treść zeznań W. M. (1) oraz oskarżonego, który przyznał się do nielegalnego posiadania broni i amunicji, a także miejsce ujawnienia broni palnej, wskazują jednoznacznie, iż zachowanie R. K. wypełniło znamiona czynu zabronionego z art. 263 § 2 k.k.

Przystępując do wymiaru kar za poszczególne czyny jakich dopuścili się oskarżeni D. G. (1), R. K., M. C., L. G., R. M. (1), A. S. (1), P. W., M. R. (1) i M. K. (1), Sąd kierował się dyrektywami wynikającymi z przepisów art. 53 § 1 i 2 k.k. oraz art. 12 § 2 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k.s.

Sąd ocenił zatem dolegliwość kary tak, aby nie przekraczała ona stopnia winy oraz uwzględniała stopień szkodliwości przypisanych oskarżonym czynów. Wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonych oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd zważył także na właściwości i warunki osobiste oskarżonych, jak również przeanalizował dotychczasowy tryb ich życia.

D. G. (1) jest kawalerem, ojcem dwójki pozostających na jego utrzymaniu małoletnich dzieci, posiada wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu, utrzymuje się z uprawy gospodarstwa rolnego o powierzchni 4 hektarów oraz handlu końmi uzyskując miesięczny dochód w wysokości 700 złotych, nie posiada majątku, był karany sądownie m.in. za czyn z art. 63 § 4 k.k.s. i inne (informacja o stanie majątkowym - k. 2723, dane osobopoznawcze - k. 2786, 5004v, dane o karalności - k. 2917-2919, 3849-3852, 4256-4260, 4387-4391, 4575-4579, odpisy wyroków k. 1810-1816, 1878-1881).

R. K. jest żonaty, na utrzymaniu ma małoletnie dziecko, posiada wykształcenie średnie i wyuczony zawód technika mechanika, utrzymuje się z prac dorywczych na budowie, z handlu samochodami i pracy za granicą, nie posiada majątku, był karany sądownie m.in. za czyn z art. 65 § 3 k.k.s. i inne (informacja o stanie majątkowym k. 2725, dane osobopoznawcze - k. 2790, 5004v, dane o karalności - k. 2921, 3097, 3844-3845, 4253-4255, 4392-4394, 4580-4582, odpis wyroku k. 1559).

M. C. jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu, posiada wykształcenie zawodowe i wyuczony zawód ślusarza mechanika, pomaga żonie jest ślusarzem, jako kierowca pomaga żonie w prowadzeniu piekarni osiągając z tego miesięczny dochód w wysokości 1000 złotych, jest współwłaścicielem mieszkania o powierzchni 150 m², posiada samochód osobowy marki R. (...) z 2002 roku, był karany sądownie m.in. za czyn z art. 86 § 1 k.k.s. i inne (informacja o stanie majątkowym - k. 2727, dane osobopoznawcze - k. 2789, 5004v, dane o karalności - k. 2925-2926, 3841-3843, 4250-4252, 4395, 4583).

R. M. (1) jest żonaty, ma na utrzymaniu trójkę dzieci (adoptowane), posiada wykształcenie średnie techniczne i wyuczony zawód technika budowlanego, prowadzi działalność gospodarczą, z której osiąga dochód miesięczny w wysokości 2.000 - 3.000 złotych, posiada majątek w postaci mieszkania o powierzchni 63 m², jest również współwłaścicielem dwóch działek rolnych o powierzchni 0,3015 ha oraz 0,1767 ha, nie był karany sądownie (informacja o stanie majątkowym - k. 2739, dane osobopoznawcze - k. 2788, 5005, dane o karalności k. 2923, 3856, 4263, 4398, 4588).

L. G. jest wdową pozostającą w konkubinacie z D. G. (2), posiada na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, posiada wykształcenie zawodowe i wyuczony zawód aparatowy przetwórstwa mlecznego, pobiera świadczenie pielęgnacyjne w wysokości 520 złotych i zasiłek rodzinny, prowadzi wspólnie z D. G. (2) gospodarstwo rolne o powierzchni 4 hektarów, hoduje razem z nim konie, jest właścicielką samochodów osobowych: V. (...) z 1999 roku, Hyundai G. z 1999 roku i M. (...) z 1993 roku, była karana sądownie (informacja o stanie majątkowym k. 2729, dane osobopoznawcze k. 2797, 5004v-5005, dane o karalności - k. 2937, 3855, 4262, 4397, 4585-4587).

A. S. (1) jest żonaty, na utrzymaniu ma żonę i małoletniego syna, posiada wykształcenie zawodowe i wyuczony zawód zbrojarz-betoniarz, uzyskuje dochody z prac dorywczych, jest właścicielem samochodu osobowego O. (...) z 1991 roku, nie był karany sądownie (informacja o stanie majątkowym - k. 2741, dane osobopoznawcze - k. 2792, 5005, dane o karalności - k. 2939, 3834, 4265, 4403, 4591).

P. W. jest żonaty, ma na utrzymaniu małoletnie dziecko, posiada wykształcenie średnie zawodowe i wyuczony zawód technika mechanika, jest zatrudniony jako pracownik produkcyjny uzyskując z tego tytułu miesięczne wynagrodzenie w kwocie 1280 złotych netto, jest współwłaścicielem samochodu osobowego V. (...) z 1997 roku, był karany sądownie (informacja o stanie majątkowym - k. 2743, dane osobopoznawcze - k. 2791, 5005, dane o karalności - k. 2934, 3835-3836, 4269-4270, 4404-4405, 4592-4593).

M. R. (1) jest mężatką, matką dwojga dzieci w wieku 9 i 19 lat, posiada wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu, utrzymuje się z zasiłku w wysokości 700 złotych, jest współwłaścicielką budynku mieszkalnego o powierzchni 80 m², nie była karana sądownie (informacja o stanie majątkowym - k. 2735, dane osobopoznawcze - k. 2798, 5037, dane o karalności - k. 2940, 3853, 4261, 4406, 4594).

M. K. (1) jest żonaty (separacja), ma na utrzymaniu małoletnią córkę, płaci alimenty w wysokości 500 złotych, posiada wykształcenie zawodowe i wyuczony zawód stolarza, utrzymuje się z prac dorywczych na budowie uzyskując z tego tytułu miesięczny dochód w wysokości 1.500-1.700 złotych, nie posiada majątku, był karany sądownie (dane o karalności - k. 3839-3840, 4271-4272, 4407-4409, 4595-4597, dane osobopoznawcze k. 5005v).

Stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonym oceniany przez pryzmat art. 115 § 2 k.k. i art. 53 § 7 k.k.s. oraz stopień ich zawinienia są wysokie. Oskarżeni godzili swoimi zachowaniami w istotne dobra pozostające pod ochroną prawa (porządek publiczny oraz bezpieczeństwo państwa i jego obywateli przed zagrożeniami wynikającymi

z działalności zorganizowanej przestępczości, interes ekonomiczny państwa oraz porządek i prawidłowość oznaczania wskazanych wyrobów znakami akcyzy, zabezpieczenie interesu ekonomicznego Unii Europejskiej i Skarbu Państwa przed bezprawnym wprowadzaniem na obszar Unii Europejskiej towarów z zagranicy, w przypadku R. K. i M. K. (1) - zabezpieczeniu Skarbu Państwa przed zachowaniami skutkującymi powstaniem uszczuplenia podatku akcyzowego, w odniesieniu do R. K. dodatkowo bezpieczeństwo osób i mienia, a także kontrola w zakresie posiadania i wyrobu broni palnej lub amunicji przez powołane do tego podmioty). Sąd miał również na uwadze duży rozmiar szkody wyrządzonej interesom fiskalnym Skarbu Państwa oraz olbrzymią skalę nielegalnej działalności, w którą zaangażowanych było osób. Ponadto przestępczy proceder oskarżonych trwał relatywnie długo i składało się na niego wiele pojedynczych zachowań związanych z przemysłem papierosów. Okolicznością obciążającą jest także to, iż oskarżeni nie czynili starań o zapobieżenie uszczupleniu należności publicznoprawnej, ani jej późniejszemu wyrównaniu. Sąd uwzględnił także wielość przepisów ustawy karnej skarbowej, których dyspozycję oskarżeni wyczerpali swoim zachowaniem. Jako okoliczności obciążające co do poszczególnych oskarżonych Sąd uwzględnił również: wcześniejszą karalność D. G. (1), R. K., M. C., L. G., P. W. i M. K. (1); wiodącą rolę jaką pełnił w przestępczym procederze D. G. (1) i wysokie pozycje zajmowane w grupie przestępczej przez M. C. i R. M. (1).

Z kolei jako okoliczności łagodzące, Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność R. M. (1), A. S. (1) i M. R. (1), fakt, iż L. G. i M. R. (1) przy dokonywaniu czynów zabronionych odgrywały drugorzędne role polegające na obserwacji terenu, a w przypadku drugiej z nich dodatkowo ograniczenie przestępczej działalności do udziału w jedynie dwóch „przemytach” papierosów, prowadzenie przez oskarżonych na wolności ustabilizowanego trybu życia (prawidłowe funkcjonowanie w środowisku rodzinnym, wykonywanie pracy zarobkowej), co świadczy o tym, że pomimo popełnienia przestępstw nie można mówić o ich głębokiej i nieodwracalnej demoralizacji.

Mając powyższe na względzie Sąd wymierzył:

- 1) D. G. (1): za pierwszy czyn karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za drugi czyn przy zastosowaniu nadzwyczajnego obostrzenia kary (art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s) karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 120 złotych;
- 2) R. K.: za pierwszy czyn karę roku pozbawienia wolności; za drugi czyn przy zastosowaniu nadzwyczajnego obostrzenia kary (art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s) karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 400 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych; za trzeci czyn karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych; za czwarty czyn karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- 3) M. C.: za pierwszy czyn karę roku pozbawienia wolności; za drugi czyn przy zastosowaniu nadzwyczajnego obostrzenia kary (art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s) karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 280 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych;
- 4) R. M. (1): za pierwszy czyn karę roku pozbawienia wolności; za drugi czyn przy zastosowaniu nadzwyczajnego obostrzenia kary (art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s) karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 280 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych;
- 5) L. G.: za pierwszy czyn karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; za drugi czyn przy zastosowaniu nadzwyczajnego obostrzenia kary (art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s) karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 220 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych;
- 6) A. S. (4): za pierwszy czyn karę roku pozbawienia wolności; za drugi czyn przy zastosowaniu nadzwyczajnego obostrzenia kary (art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s) karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 300 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych;

7) P. W.: za pierwszy czyn karę roku pozbawienia wolności; za drugi czyn przy zastosowaniu nadzwyczajnego obostrzenia kary (art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s) karę roku i 4 miesiące pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 240 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 złotych;

8) M. R. (1): za pierwszy czyn karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; za drugi czyn przy zastosowaniu nadzwyczajnego obostrzenia kary (art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 złotych;

9) M. K. (1): za pierwszy czyn karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 80 złotych; za drugi czyn karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 170 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 80 złotych.

Wysokość orzeczonych grzywien odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw oraz wskazanym wyżej okolicznościom obciążającym i łagodzącym. Ustalając wysokość stawek dziennych kar grzywny Sąd uwzględnił przyjęte w art. 23 § 3 k.k.s. kryteria związane z dochodami oskarżonych, ich warunkami osobistymi, rodzinnymi, stosunkami majątkowymi i możliwościami zarobkowymi.

Sąd warunkowo zawiesił na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. wykonanie wymierzonej M. K. (1) kary 7 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, iż dla uzmysłowienia oskarżonemu naganności dokonanego czynu, a także powstrzymania przed popełnieniem w przyszłości kolejnych przestępstw, nie jest konieczne umieszczanie go w zakładzie karnym. W ocenie Sądu proces resocjalizacji oskarżonego może odbywać się w warunkach wolnościowych i mimo niewykonania kary pozbawienia wolności, zostaną osiągnięte jej cele, a zwłaszcza zapobieżenie powrotowi do przestępstwa. Orzeczony 3 letni okres próby pozwoli na realną weryfikację przyjętej wobec M. K. (1) pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Zobligowany treścią art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s., na poczet orzeczonych kar grzywny Sąd zaliczył oskarżonym okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie: M. C. od dnia 19 marca 2008 roku do dnia 21 marca 2008 roku, R. M. (1) od dnia 9 października 2007 roku do dnia 10 października 2007 roku, A. S. (1) od dnia 19 marca 2008 roku do dnia 21 marca 2008 roku - przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.

W ocenie Sądu tak ukształtowane kary są karami adekwatnymi, nie przekraczającymi stopnia winy oskarżonych i współmiernymi do znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścili. Wymierzone oskarżonym kary osiągną cel nie tylko w zakresie prewencji indywidualnej, pozwalając na wykształcenie u nich postawy gwarantującej przestrzeganie porządku prawnego, ale jednocześnie w zakresie prewencji generalnej, uświadomią społeczeństwu nieuchronność odpowiedzialności za popełnione przestępstwa oraz surowość wymierzanych kar.

Zważywszy na równoczesne orzekanie, co do kilku czynów oskarżonych, które zostały popełnione przed wydaniem wyroku, należało orzeczone kary pozbawienia wolności i grzywny połączyć i orzec wobec nich kary łączne.

Sąd jako kary łączne wymierzył:

1) D. G. (1) na podstawie art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku) w zw. art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 39 § 1 k.k.s. karę 3 lat pozbawienia wolności;

2) R. K.: na podstawie art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku) w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 39 § 1 k.k.s. karę 2 lat pozbawienia wolności i 500 stawek dziennych grzywny, ustalając w oparciu o przepis art. 23 § 3 k.k.s. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych;

3) M. C.: na podstawie art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku) w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 39 § 1 k.k.s. karę 2 lat pozbawienia wolności;

4) R. M. (1): na podstawie art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku) w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 39 § 1 k.k.s. karę 2 lat pozbawienia wolności;

5) L. G.: na podstawie art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku) w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 39 § 1 k.k.s. karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

6) A. S. (4): na podstawie art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku) w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 39 § 1 k.k.s. karę 2 lat pozbawienia wolności;

7) P. W.: na podstawie art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku) w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 39 § 1 k.k.s. karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

8) M. R. (1): na podstawie art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku) w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 39 § 1 k.k.s. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

9) M. K. (1): na podstawie art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku) w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 39 § 1 k.k.s. karę 300 stawek dziennych grzywny, ustalając w oparciu o przepis art. 23 § 3 k.k.s. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 80 złotych;

Wymierzając oskarżonym kary łączne pozbawienia wolności i grzywny Sąd zastosował metodę asperacji (metoda mieszana), uznając, że pełna absorpcja, ani pełna kumulacja nie znajdują w realiach niniejszej sprawy uzasadnienia.

Za zastosowaniem częściowej absorpcji przemawia bliski związek czasowy pomiędzy dokonanymi czynami, z kolei za częściową kumulacją godzenie w różne dobra chronione prawem, wysoki stopień społecznej szkodliwości zbiegających się przestępstw oraz skazanie w warunkach określonych w art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. (poza M. K. (1)).

Jednocześnie dopuszczenie się przez oskarżonych wielu naruszeń prawa uniemożliwiło zastosowanie pełnej absorpcji, która prowadząc do nieuzasadnionej minimalizacji dolegliwości karnej ugruntowałaby w nich przekonanie, iż popełnienie szeregu przestępstw jest opłacalne.

Natomiast zastosowanie pełnej kumulacji byłoby dla oskarżonych niekorzystne, albowiem celem kary łącznej jest przecież zapewnienie racjonalnego stosowania kar w przypadku realnego zbiegu przestępstw i unikanie zbędnego stosowania represji karnej.

Wymiar kar łącznych grzywny jest adekwatny do okoliczności sprawy i nie przekracza możliwości finansowych oskarżonych R. K. i M. K. (1). Określone na nowo wysokości stawek dziennych grzywny uwzględniają kryteria określone w art. 23 § 3 k.k.s. Orzeczona kara łączna grzywny powinna przyczynić się do zmiany postawy oskarżonych w zakresie przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.

Zobligowany treścią art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s., Sąd na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył D. G. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 marca 2008 roku do dnia 18 listopada 2009 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności oraz na poczet orzeczonych kar łącznych grzywny zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie – R. K. od dnia 1 lutego 2008 roku do dnia 2 lutego 2008 roku i od dnia 19 marca 2008 roku do dnia 21 marca 2008 roku, M. K. (1) od dnia 1 lutego 2008 roku do dnia 2 lutego 2008 roku oraz 2 czerwca 2008 roku – przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.

Analiza całokształtu właściwości i warunków osobistych oskarżonych R. K., M. C., R. M. (1), L. G., A. S. (1), P. W. i M. R. (1) pozwoliła skorzystać z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych kar. W oparciu o art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. wobec M. R. (1), oraz na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku) w zw. z 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. w stosunku do pozostałych oskarżonych, Sąd warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonych im

kar łącznych pozbawienia wolności, uznając, iż dla uzmysłowienia oskarżonym naganności dokonanych czynów, a także powstrzymania ich przed popełnieniem w przyszłości kolejnych przestępstw, nie jest konieczne umieszczanie ich w zakładzie karnym. Sąd doszedł do przekonania, że zachodzi przewidziany w art. 41a § 1 k.k.s. wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami umożliwiające zawieszenie wykonania orzeczonych wobec nich kar łącznych pozbawienia wolności, pomimo tego, że należą oni do kategorii sprawców określonych w art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. w odniesieniu do których stosowanie tej instytucji na gruncie k.k.s. co do zasady jest wyłączone. W ocenie Sądu proces resocjalizacji oskarżonych może odbywać się w warunkach wolnościowych i mimo niewykonania kary pozbawienia wolności, zostaną osiągnięte jej cele, a zwłaszcza zapobieżenie powrotowi do przestępstwa. Wymierzone w takiej formie kary powinny ukształtować u oskarżonych poczucie odpowiedzialności za własne postępowanie oraz przekonanie o nieopłacalności podejmowania zachowań naruszających normy prawne. Z uwagi na że w przypadku oskarżonych R. K., M. C., R. M. (1), L. G., A. S. (1), P. W., wymiar orzeczonych kar łącznych przekracza w każdym przypadku rok pobawienia wolności, Sąd zgodnie z art. 4 § 1 k.k. zastosował przepisy art. 69 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed ich nowelizacją, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 roku, jako względniejsze dla oskarżonych; gdyż pozwalające na zawieszenie wykonania tychże kar.

Orzeczone na podstawie art. 41a § 2 k.k.s. okresy próby: 3 letni wobec M. R. (1), - 4 letni wobec R. M. (1), - 5-letni wobec R. K., M. C., L. G., A. S. (1), P. W. - pozwolą na realną weryfikację przyjętej wobec oskarżonych pozytywnej prognozy kryminologicznej. Zobligowany treścią wymienionego przepisu Sąd oddał również w okresie próby wszystkich oskarżonych pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten pozwoli na wzmocnienie oddziaływania wychowawczego w stosunku do wymienionych oskarżonych, ułatwi weryfikację postawionej wobec nich dodatniej prognozy kryminologicznej i pomoże im w sformułowaniu i ugruntowaniu pozytywnych postaw. Orzeczone dozór ma skłonić oskarżonych do zmiany trybu życia i unikania sytuacji mogących powodować ich odpowiedzialność karną.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 2 ust. 1 i 3, § 14 ust. 2 pkt 5 oraz § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. H. kwotę 1623,60 złotych tytułem obrony oskarżonej M. R. (1) wykonanej z urzędu.

Czyniąc zadość obowiązkowi określenia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, kto, w jakiej części i w jakim zakresie, ponosi koszty procesu (art. 626 § 1 k.p.k.), uznając, że z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonych ponoszenie przez nich kosztów sądowych byłoby zbyt uciążliwe, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, zwolnił ich wszystkich od obowiązku uiszczenia opłat sądowych, natomiast wydatkami obciążył Skarb Państwa. Sąd zważył przy tym, iż orzeczone grzywny dodatkowo zmniejszają możliwości oskarżonych w tym zakresie.

1 za P. H., S. Z., Elementy metodyki pracy sędziego w sprawach karnych, Z. 2006